

ته و به کوردن

ئاماده کردنی: هیمن عه بدولعه زین

خوای پهروه دگار بویه ئینسانی درووست کردووه و هر ئه ویش
ئه زانیته که ئینسان له ژیاندا چی له باردا ئه بی و پووبه پوو و دووچاری چ
کاریک ئه بیته وه.. ئه زانی که ئینسان خاوه ن و ماهیه ت و خه سلته تی لاوازه و
که م ئه توانیته بهرگه ی سولتانی نه فس بگریته، وه ک خوای گه وره
ده فهرموئ: ﴿ خَلِقَ الْإِنْسَانَ ضَعِيفًا ﴾ (النساء: ۲۸) واته: ئاده میزاد به
لاوازی درووست کراوه (له به رامبه ر ئاره زواتیه وه، که م خو پرا ده گریته).
مه گه ر پو ده و شته بکات که خوای گه وره بوی بریار داوه، ئه ویش
به ندایه تی یه، وه ک خوای گه وره ده فهرموئ: ﴿ وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا
لِيعْبُدُونِ ﴾ (الذریات: ۵۶). واته: جنوکه و و ئینسانم درووست نه کردووه
ته نها بو به ندایه تی نه بیته. وه ک باسیشمان کرد، چونکه ئینسان خاوه ن
نه فس و ئاره زوو، بویه ئاره زوو هه رده م ده ستی خاوه نه که ی ئه گریته و
به ره و هه لدیرو که نده لانی به دکاری ئه بات، وه ک خوای گه وره ده فهرموئ:
﴿ إِنَّ النَّفْسَ لَأَمَّارَةٌ بِالسُّوءِ إِلَّا مَا رَحِمَ رَبِّي ﴾ (یوسف: ۵۳). واته: نه فسی ()
ئینسان ئه گه ر به نووری خوا ناسی ئاوه دان نه بیته (به راستی فه رمان به
گونا ه و هه له و تاوان ئه دات. به لام تاکه شتی که پرزگاری کات و له چال و
چورتمی به دکاری و له هه لدیرو خلیسکانی تاوانکاری پرزگاری کات ته و به یه،
ئه گین ئه و ئینسانه ی که خوا پیزی لی گرتوووه و مه کانه تی به رزی بو دیار

کرتووہ ئەکەویتە ژیری ژیره‌وه‌ی خراپکاران و هەلسانە‌وه‌ی بۆ نی یە..
وہک خوای گەورە دەفەرموی: ﴿ لَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ فِي أَحْسَنِ تَقْوِيمٍ * ثُمَّ
رَدَدْنَاهُ أَسْفَلَ سَافِلِينَ ﴾ (التین: ۴ - ۵). واتە: ئیمە ئینسانما لە جوانترین
شیوہ درووست کردووہ، (بەلام ئەگەر پێبازی خواناسی نەگریت) ئەوا
ئەبخەینە نزمترینی شوینی نزمەکانە‌وه.

پێغەمبەری پیشە‌واش (ﷺ) دەفەرموی: (التائب من الذنب کمن لا ذنب له
(واتە: ئەو کەسە‌ی تەوبە بکات لە گوناھی وہک ئەو کەسە وایە کە گوناھی
نەبوویت.

شاعیریش دەلی:

مەگەر تەوبە بەری بگری ئەگین پوو زەردی پۆی حەشری.
جا دەبا بیین ، بە تیرو تەسەلی لە تەوبە بتوێژینە‌وه و بنج و بنەوان و
هەموو ئەو کەرەستە و پێویستیانە‌ی کە پە‌یوہ‌ستن بە‌مە‌وه پوون بکەینە‌وه.

بنج و بنەوانی تەوبە

تەوبە بریتی یە لە گەرانی‌وه‌ی بە‌ندەکان بۆ لای خوا، وە دوور
کەوتنە‌وه لە رێگە‌ی لارو لە‌ویرو چەوتی و نەکبەتی یەکانی دونیا، ئە‌مە‌ش
نایە‌تە دێ بە‌بێ پێنمایی بوونی خودا. رشینمایی خواش فە‌راہە‌م نایە گەر
ئینسان تیا یا ئازاد نە‌بێ لە هە‌لبژاردنی راستە پێی یان چەوتە پێی.

بێ گومان پێنمایی راستە قینە‌ش درووست نابیت لە کاتی‌کدا ئە‌و
کەسە بێ ئاگا بێ لە کردە‌وه‌کانی و تاوانە‌کانی نە‌ناسیتە‌وه، چونکە
سەرە‌تای بێ ئاگایی دوور بوونە لە ئە‌داتی ناسینە‌وه‌ی کارەکان.

هە‌لبەت گوناھە‌کان خاوەنی دووچاری مە‌ینە‌تی و بێ بە‌شی ئە‌کات لە
رە‌حمەتی خوا. بۆیە لە‌سەر هە‌موو کە‌سیک پێویستە کە خۆی لە هە‌موو ئە‌و
هۆکارانە‌ی کە ئە‌بنە مایە‌ی قارو غە‌زەبی خوا دوور خاتە‌وه. بێ گومان

ئەمەش بە زاستى تەواو پەشىمانى راستە قىنە دەستە مۇ ئەبىت. ھەرودەك خىواي گەورە دەفەرموى: ﴿ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا تَوْبُوا إِلَى اللَّهِ تَوْبَةً نَّصُوحًا عَسَىٰ رَبُّكُمْ أَنْ يُكَفِّرَ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ وَيُدْخِلَكُم جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ يَوْمَ لَا يُخْزِي اللَّهُ النَّبِيَّ وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ ﴾ (التحریم: ۸). واتە: ئەى ئەو كەسانەى كە باوەرتان ھىناو، ئىو بە تەوبەو پەشىمانى يەكى راست و دروستەو پوو بكنەو خىوا، بەلكو پەروەردگارتان لە ھەلەو گوناھەكانتان خۆش ببىت، وە بتانخاتە باخاتى بەھەشتەو كە جوگەو پوو بار بە ژىر درەخت و كوئشكەكانىدا پىرەو ئەكات.

كەواتە: لە پىوى زمانەوانى يەو (التوبة) لە (تاب) وە ھاتوو، واتە گەرانەو.

بەلام ھەرچى لە پىوى شەرەو ھە، ئەوا دىت بە ماناى: (واز ھىنان لە گوناھ لە ترسى خىوا، پەشىمان بوونەو لە گوناھ ، عەزىمەت لە سەر نەگەرانەو سەرى)

ھەقىقەتى تەوبە

ھەست كردنىكى تەواو بە پەشىمانى لەو گوناھ و سەرپىچى يانەى كە ئەنجامت دراو، پاشان گەرانەو ھە تەواو بۆلاى خىوا باوھش كردنە بۆ داخوازەكانى.

ماناكانى تەوبە لە قورئاندا

لە قورئاندا ووشەى (التوبة) بە سى مانا ھاتوو:

(۱) پەشىمانى: وەك خىواي گەورە دەفەرموى: ﴿ فَتَوْبُوا إِلَىٰ بَارِئِكُمْ فَاقْتُلُوا أَنْفُسَكُمْ ﴾ (البقرة: ۵۴). واتە: دەى بگەرىنەو بۆ لای بەدھىنەرتان و تەوبە بكن و خۆتان بكوژن (بى تاوان تاوانبار بكوژى). يان دەفەرموى: ﴿ وَتَوْبُوا إِلَى اللَّهِ جَمِيعًا أَيُّهَا الْمُؤْمِنُونَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴾ (النور: ۳۱). واتە:

که واته هه مووتان تیکرا بگه پینه وه لای خوا، ئەی برودرینه، تاکو
سه رکه وتوو و سهر فراز بین.

(۲) لی بوردن (التجاوز) : وهك خواى گه وره ده فه رموی: ﴿لَقَدْ تَابَ اللَّهُ
عَلَى النَّبِيِّ وَالْمُهَاجِرِينَ وَالْأَنْصَارِ﴾ (التوبة: ۱۱۷). واته: بی گومان ته و به و
چاوپۆشی کردوو (له هه موو گونا و هه له یه کی) پیغه مبه رو کۆچه ران و
پشتیوانان.

(۳) گه پرانه وه بۆلای خوا: وهك خواى گه وره ده فه رموی: ﴿سُبْحَانَكَ
تُبْتُ إِلَيْكَ﴾ (الأعراف: ۱۴۳). واته: پاکی بۆ تو (ئەی په روه ردگار) وا
گه رامه وه لای تو و په شیمان بوومه وه.

تۆبه کردن له فه رمووده کانی پیغه مبه ر (ﷺ) دا

پیغه مبه ر (ﷺ) ده فه رموی:

(۱) (واللّه إني لأستغفرُ الله ، وأتوبُ إليه ، في اليومِ ، أكثرَ منِ سبعين
مرّةً) رواه البخاري عن أبي هريرة رضي الله عنه. واته: به و خوايه من داواى لی
خۆشبوون له خوا ئەکه م و ئەگه پیمه وه لای ، له پۆژیکا زیاتر له ههفتا
جار.

(۲) (يا أيها الناس تُوبوا إلى الله واستغفروهُ فإني أتوبُ في اليومِ مائةَ مرّةٍ)
رواه مسلم عن الأغرِّ بن يسار المزني رضي الله عنه. واته: ئەی خه لکینه بگه پینه وه لای
خوا و داواى لی خۆشبوونی لی بکه ن، چونکه من له پۆژیکا سه د جار ان
ته و به ئەکه م !

(۳) (لله أشدُّ فرحاً بتوبة عبده حين يتوب إليه من أحدكم كان على
راحلته بأرض فلاة ، فأنفلتت منه وعليها طعامه وشرابه فأيس منها ، فأتى شجرةً
فاضطجع في ظلها ، وقد أيس من راحلته ، فبينما هو كذلك إذ هو بها قائمة
عنده ، فأخذ بخطامها ثم قال من شدة الفرح : اللهم أنت عبدي وأنا ربك ،

أَخْطَأَ مِنْ شِدَّةِ الْفَرَحِ) وفي روايةٍ مُسَلِّمٍ . واته: خَوای گه وره پئی خۆشتره که بهنده کانی خۆی بگه پیتته وه لای ئه و کاته ی که ته وبه ئه کات له که سی زیاتر له که سی له ئیوه که خۆی و حوشره که ی له دهشتیکی کاکي به کاکي ئه بیته و ئه و کاته ی که حوشره که ی له دهستی ده رئه چیت و خواردن و تویشوو ئاوی له سه ر پشتیه تی، بی هیوا ئه بی و نایبینیته وه، دیته ژیر داریک و له بهر سیبه ری داره که پال ئه که وی و ئه خه ویته، له حوشره که ی بی ئومید ئه بیته، له پر که چاو هه لدینیت حوشره که ی وا له پشت سه ری یه وه وه ستاوه ! ئه میش له خۆشیان ئه لیت: ئه ی خودایه تو بهنده ی منی و من پهروه ردگاری توّم! له خۆشیا هه له ئه کات .!

(٤) (إِنْ اللَّهُ تَعَالَى يُسْطُ يَدُهُ بِاللَّيْلِ لِيُتُوبَ مُسِيءَ النَّهَارِ وَيَسْطُ يَدُهُ بِالنَّهَارِ لِيُتُوبَ مُسِيءَ اللَّيْلِ حَتَّى تَطْلُعَ الشَّمْسُ مِنْ مَغْرِبِهَا) رواه مسلم عن أبي موسى عَبْدِ اللَّهِ بْنِ قَيْسِ الْأَشْعَرِيِّ ، واته: بی گومان خَوای گه وره له شهوا دهستی خۆی دریژ ئه کات بو ئه وه ی خۆش بیته له گوناھی پوژ و به پوژیته دهستی خۆی دریژ ئه کات ب ئه وی خۆش بیته له تاوانی شهو، ئه مه بهردهوام ئه بیته تا ئه و کاته ی که خۆر له خۆر ئاواوه هه لدیت.

(٥) (مَنْ تَابَ قَبْلَ أَنْ تَطْلُعَ الشَّمْسُ مِنْ مَغْرِبِهَا تَابَ اللَّهُ عَلَيْهِ) رواه مسلم عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ . واته: که سیك ته وبه بکات پیش ئه وه ی که خۆر له خۆر ئاواوه هه لبیته، خوا لی وهر ئه گریت.

(٦) (إِنْ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ يَقْبَلُ تَوْبَةَ الْعَبْدِ مَا لَمْ يُغْرَغِرِ) رواه الترمذي وقال: حديث حسن عن أبي عبد الرحمن عبد الله بن عمر بن الخطاب رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ . واته: خَوای گه وره توبه له بهنده وهر ئه گریت تا گیان له گیان له گیانه لا ده رئه چیت.

(۷) يَضْحَكُ اللّٰهُ سُبْحٰنَهُ وَتَعَالٰى اِلَى رَجُلَيْنِ يَقْتُلُ أَحَدُهُمَا الْآخَرَ
يدخلان الجنة ، يُقاتل هذا في سبيل الله فيقتل ، ثُمَّ يَتُوبُ اللّٰهُ عَلَى الْقَاتِلِ فَيَسْلِمُ
فيستشهد) مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضي الله عنه . واته: خواى گوره به دوو پياو پى
ئه كه نى كه يه كيان ئه وى ترى كوشتوو، كه چى ههردوو كيان ئه پونه
به ههشت، ئه مه يان له پيناو خوا شه پى كردوو و كوژراوه، بكوژه كه ش
ته و بهى كردوو و مسولمان بووه و شه هيد بووه .

كه واته: به پى ئه م به لگانهى سه ره وه: ته و به كردن له هه موو كاتيك
وله سه ره موو كه س پيوسته، با ئه و كه سه پيغه مبه ريش بوو بيت، وهك
بينيمان كه پيغه مبه ر عليه السلام پوژانه هفتا يان سه د جاران ئه پارايه وه
ته و بهى ئه كرد! چونكه ئينسان به رده وام شه وو پوژ له سه ره يه كه ئه داو به
بى ئاگا بوو به پرووى سه دو يه كه گونا ه و تاوان ئه بيته وه، خو ئه گه ره وه لى
خو دوور گرتنيش بدات له تاوانه كان، ئه وا ناتوانى دلى بوى به ند بكاو
نه هيلى ئاره زوو بخوازيت! هه رچه ند نيازى خراپ تا نه بيته ره هفتار خواى
گه و ره ناينووسى.. وه لى كه س فريشته نيه و گه ره هيجى پى نه كات ئه وا
ده يخاته بازاری چه ند گونا هى كه ته نها به دل ئه نجام ئه درين و به كرده وى
دل بوى ئه نووسريت، وهك گومانى خراپ و سه سوودى و بوغز و قين و
نيازى خراپ و پى خو ش بوون به شكستى مسولمانان و ... هتد) هه موو
ئه وانه له كرده و هى به دى ئه ندامه كان خراپ ترن بو به نده كان. بو يه هه ره خوا
بى كه م و كورپه كه س نيه له سه ره زه وى كه م و كورپى نه بيت، ئه گه ره
نه شت بى هه ره شياوى ئه وهى كه بچووكى خو ت بو خوا بسه لمينيت و
هه رده م هه ست به قه رزارى ئه و بكه يت.. ئه بينين كه پيغه مبه ريك كه خوا
له گونا هى پيچش و پاشى خو ش بووه سه د ته و به ئه كا له پوژيک.. كه وا
بوو هاوار به مالى ئيمه .. ئه وه تا پيغه مبه ر عليه السلام ده فه رموى: (إِنَّهُ لَيَعَانُ عَلَى

قَلْبِي ، وَإِنِّي لِأَسْتَغْفِرُ اللَّهَ فِي الْيَوْمِ مِئَةَ مَرَّةٍ » رواه مُسْلِمٌ ، وَعَنْ الْأَغْرِي الْمُرْنِيِّ رضي الله عنه .
 ئەوەش نەبیت، سوونەتی خوایە کە بەندەکان ئەبێ هەر گوناھێ بکەن، بۆ
 ئەوەس تەوبە بکەن و تەحیقی تەوبە لە مەیدانی کردەویدا بێتە دێ. ئەس
 ئەگەر گوناھ و سەرپیچی نەبیت، پیم نالین: تەوبە چ مانایەک ئەدات؟ تاکیدی
 لەسەر ئەو قسەشم ئەو فەرموودەیه کە دەفەرمووی: (وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ لَوْ
 لَمْ تُذْنِبُوا ، لَذَهَبَ اللَّهُ تَعَالَى بِكُمْ ، وَلَجَاءَ بِقَوْمٍ يُذُنِبُونَ فَيَسْتَغْفِرُونَ اللَّهَ تَعَالَى
 فَيَغْفِرُ لَهُمْ) رواه مسلم وَعَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضي الله عنه . واتە: سویند بەو کەسەسێ کە
 گیانی منی بەدەستە، گەر ئیوێ تاوان و سەرپیچی نەکەن، ئەوا خوای
 گەرە ئیوێ لای ئەباو کۆمەلێکی تر ئەهینیت، تا تاوان ئەنجام بدەن و (پاشان)
 داوای لێ خۆش بوون لە خوا بکەن و خواش لێیان خۆش بێت. !

کەواتە خوای گەرە پێی خۆشە کە بەندەکانی هەمیشە تەوبە بکەن
 و رشووی پەشیمانی تی بکەن، هەرۆک (حَسَنُ الْبَصْرِيِّ رَحِمَهُ اللَّهُ)
 دەفەرمووی: (لَمَّا أَهْبَطَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ ابْلِسَ عَلَيْهِ اللَّعْنَةُ ، قَالَ : بَعَزْتُكَ وَعَظَمْتُكَ ،
 إِنِّي لَا أَفَارِقُ ابْنَ آدَمَ حَتَّى تَفَارِقَ رُوحَهُ جَسَدَهُ ، فَقَالَ الرَّبُّ تَعَالَى : وَعَظَمْتُ
 وَعَظَمْتُ ، لَا أَحْجَبُ التَّوْبَةَ عَنْ عَبْدِي حَتَّى يَغْرُرَ بِهَا) . واتە: ئەو کاتەسێ کە
 خوای گەرە ئیبلیسێ هەناردە خواریوە نەفرەتی لێ بێت، گوتی: سویند
 بە عیززەت و گەرەسێ تو! من قەت لە ئادەمیزاد جیا نابمەوێ تا ئەو
 کاتەسێ کە گیانی لە لاشەسێ جیا ئەبیتەوێ، پەرەردگاریش پێس
 ئەفەرمووی: سوین بە عیززەت و گەرەسێ خۆم، منیش تەوبە پەردە پۆش
 ناکەم لە بەندەکەم، تا گیان ئەگاتە گیانەلای.

کەواتە گەرگ ئەوێ ئینسان ئاگارداری هەموو جۆرە تاوانیک بێت،
 تاکو خۆیان لێ پرگاری کات و خواش لە مسەر پووی لوتفیان تی بکاو لێیان
 خۆش بێت. چونکە ئەبێ بزانی کەوا تاوان تا تاوان کەوتوو، تاوان هەس

ته نها به شه للاق له سهر به نده كان لا ئه چيئت، هه شه ته نها به ته وبه،
هه شيانه به نده كان له دين ئه به نه دهره وه و ته نها و ته نها كوشتن
موسته هه قيانه !

كه واته با بزانيں تاوانه كان چين؟

تاوانه جوړاو جوړه كان

بى گومان ئينسان پووبه پووى گه ليك نه خوښى و تاوان و سهر پيچى
ئەبيته وه، به لام ئه بى بزانيں كه وا تيكرى دهر دو نه خوښى يه كان له چوار
خه سلته تدا خوئى ئه بينيته وه:

(۱) خه سلته تى په روه رگاري تى: واته ئه و خه سلته و سيفه تانه ي كه له
پووى (ربوبية) هوه له خوا دا هه ن، ئه و خه ون به و خه سلته ئه بينى و
خوئى له م چوار چيوه ئه بينيته وه! وهك (كبر و فخر و شانازى و هه ز
كردن به پيا هه لدانى و وا بزانييت كه سوودو زيانه كان ته نها به ده ست ئه ون
و پوزيه كان و برياره كو تاييه كان هه ر به ده ست ئه ون!) به كورتى و
به كوردى هه موو ئه و سيفه تانه ي كه خواى گه و ره له پووى ()
په روه رگاري تى) يه وه هه يه تى، ئه و ئه يكات به كالائى بالائى خوئى! وهك
فيرعه ون ئه يگوت: ﴿ فَقَالَ أَنَا رَبُّكُمُ الْأَعْلَى ﴾ (النازعات: ۲۴) ئه يگوت: من
په روه رگارى هه ره گه و ره ي ئيوه م.

(۲) خه سلته تى شه يتانى: واته: هه موو ئه و سيفه تانه ي كه شه يتانى
پى ئه ناسريته وه، ئه و دييت له خوئى دا دينيته دى. وهك (حه سادته و چاو
پيسى و زولم و فيل و ته له كه بازى، خيانه ت و ده غه لى و پيا بازى).

(۳) خه سلته تى سرووشتى: وهك (داوين پيسى و شه هوته بازى و

زيناو چاوگي پرى و دزو قول برى و چاو بازى)

(٤) خهسله تی ئاژه لی وهك (توره ی و بوغزو غه ره زو هیرش بردنه
سه ر خه لك و لیدان و پیاو كوژی و مال خواردن...)

كه واته تیكرای گونا هه كان له م خالانه ی سه ره وه خویان ئه بیننه وه،
جا هیندیکیان په یوه ندیان به دلّه وه هه یه، وهك كوفرو بیدعه و نفاق و
گومانی خراپ و..) هیندیکیشیان په یوه ندی به چاوو زمان و سك و دامین و
قاژ و پی و لاشه وه هه یه، (كه دواپی باسی ئه كه یین).

كه واته ئه گه ر بیین ئه م چواری خاله ی سه ره وه جگه له هاوتا دانان
بو خوا كه می بگوشین ، ئه توانین له دوو خالاندا كو ی كه یینه وه:

یه كه م: ئه وه خه سله ته ی كه په یوه ندی به هه قی خوا وه هه یه، وهك:
پشت كردن له واجباته كان وهك: (نوژیو زهكات و حه ج و پۆژووو..) هوی
ئهمه ش نه فامی ته واوه به دینی خوا، چاره سه ریش پوو كردنه زانستی
شه رعیه و هه ر ئه و ئه بیته مایه ی زیاتر شاره زا بوون له هه موو كون و
قوژبنه كانی تاوان.

دووه م: ئه و خه سله ته ی كه په یوه ندی به هه قی خه لكه وه یه، وهك:
دزی و مال زهوت كردن ، ئه زیهت دانی خه لكی و زولم و زوری و قول
برپی و فیل و ته له كه بازی و..) ته و به ش له تاوانه ئه وه یه كه هه موو
هه قه كان بگیڕیته وه لای خاوه ناكانیان.

وه لی هیندی له و تاوانانه ی كه ته نها خوا پی ی ئه زانیت وهك (غیبهت،
جوین دان ،) پیویسته له نیوان خۆت و خوا په شیمان بیته وه.

هه مو ئه وانه ی باسیش کران پیغه مبه ری خوا (ﷺ) له فه رمووده یه كا
ئاماژه ی پیداوه، كه ده فه رموی: (الدواوین عند الله عز وجل ثلاثة: دیوان لا
یعبأ الله به، و دیوان لا یترك الله منه شیئاً، و دیوان لا یغفر الله فالشرك ، قال الله
تعالی: إِنَّهُ مَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدْ حَرَّمَ اللَّهُ عَلَيْهِ الْجَنَّةَ، المائدة ٧٢، وأما الديوان

الذي يعبأ الله به شيئاً فظلم العبد نفسه فيما بينه وبين الله عز وجل، يغفر ذلك ويتجاوزون إن شاء، ÷ وأما الديوان الذي لا يترك منه شيئاً فظلم العباد بعضهم بعض، فالقصاص لا محالة تفرد به (رواه أحمد عن عائشة. كهواته: به مانايه کی تر تاوانه کان یان (کبائر) ن یان (صغائر)، ئەمەش قورپان و سوننەت و تیکرای گوتە ی زانیانی لەسەرە. ئەوەتا خوای گەورە دەرەرموی: ﴿إِنْ تَجْتَنِبُوا كَبَائِرَ مَا تُنْهَوْنَ عَنْهُ نُكَفِّرْ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ وَنُدْخِلِكُمْ مَدْخَلَ كَرِيمًا﴾ (النساء: ۳۱). واتە: ئەگەر خۆتان بپاریزن لەو گوناھە گەورانە ی که قەدەغە کراوە، ئەو لە گوناھە گەورەکانتان خۆش دەبین، و دەتانخەینە جێیەکی خۆش و سازگارو پێژدارەو (که بەهەشتە). یان دەفەرەرموی: ﴿الَّذِينَ يَجْتَنِبُونَ كَبَائِرَ الْأَثْمِ وَالْفَوَاحِشَ إِلَّا اللَّمَمَ﴾ (النجم: ۳۲). واتە: ئەوانە ی که خۆیان دوور دەخەنەو لە گوناھ و تاوانە گەورەکان، جگە لە وردە گوناھان. وە پێغەمبەری خوا (ﷺ) دەفەرەرموی: (الصلوات الخمس، والجمعة الى الجمعة، ورمضان الى رمضان: مکفرات لما بینهن إذا اجتنبت الكبائر) رواه مسلم عن ابن عباس رضي الله عنهما. واتە: پێنج نوێژەکان، وە هەینی بۆ هەینی و پەرمەزان بۆ پەرمەزان، نیوانەکانیان که فارپەتە، بە مەرچیک واز لە تاوانە گەورەکان بەینن. هەرودەها دەفەرەرموی: (إن الله كتب علی ابن آدم حظہ من الزنا، أدرك ذلك لا محالة، فزنا العين النظر، وزنا اللسان المنطق، والنفس تتمنى وتشتهي، والفرج يصدق ذلك كله أو يكذبه) رواه البخاري. واتە: خوای گەورە هیندی لەزینای لەسەر ئادەمیزاد پێویست کردوو، کەر هەر پوو ئەدات، زینای چاو سەرنج دانە، وە زینای زمان درکاندە، دەروونیش ئەخوای و ئیشتیهای ئەکات، دامینیش هەموو ئەوانە بە راست ئەگریت، یان بە درۆی دەخاتەو.. واتە: چاو و دەست و زمان زینا ئەخوازن که زینا بکەن، بەلام کهسی که خۆی گرت و بە دامین ئەنجامی

نه دا، ئەوا ئەندامه كان پارێزراو ئەبن، ئەنا ئەوانیش به ئاگری دامین ئەسووتین. له شوینیکی تر دا ده فهرموئ: (کتب علی ابن آدم نصیبه من الزنی. مدرك ذلك لا محالة. فالعینان زناهما النظر. والأذنان زناهما الاستماع. واللسان زناه الكلام. والید زناها البطش. والرجل زناها الخطا) رواه مسلم. واته: خوای گه وره شتی له زینای بۆ به نی ئاده م پیویست کردوو، ئەمه ش هه ر پوو ئەدات، چاوه كان زینا ئەکه ن، زینای چاوانیش نه زهر کردنه، گوئی به كان زینا ئەکه ن، زینای گوئی یانیش بیستنه، زمان زینا ئەکات، زینا زمانیش قسه کردنه، ده ست زینا ئەکات، زینای ده ستیش گرتنه، پی به كان زینا ئەکه ن، زینای پیش هه نگاو هاویشتنه.

که واته ده توانین بلیین: (صغائر) هه موو ئەو گوناها نه ده گریته وه، که خوای گه وره له دونیا هیچ هه ددیکی بۆ دیار نه کردوون نه له دونیا له ئاخیره ت، مادام گوناها نه گه یشتوونه هه ددی که بائیر. ئەویش به و مه رجه ی که خاوه نی تاوانه بچووکه كان مکوری نه که ن له سه ر تاوانه کانیا ن.. چونکه هه ر گوناها ی بچووکه کو ئەبنه وه له دوا یا گه وره ئەبن و ئەبن به (کبائر) ئەگه ر خاوه نه کانیا ن به رده وام بن له سه ری.

هه روه ک له (علی کوری ئەبو تالب رضی الله عنه) ده گپرنه وه، که وا پوژیک دزیکیان هینایه لای، ئەویش فه رمانی دا که ده ستی بپرن، ئەویش گوئی: ئەه ی پیشه وای برواداران، به و خوا یه من دزیم نه کردوو، ته نها ئەم جاره نه بی ت، (عه لی) ش پی ی گو ت: درۆ ئەکه ی ت، کاتی که ده ستی بری (علی) پووی تی کردو پی ی گو ت: راستم پی بلی، به م جاره وه چه ند جاری تر دزیت کردوو؟ ئەویش گوئی: زۆر! (علی) ش پی ی گو ت: ئەم جاره یان راستت کرد، چونکه خوای گه وره قه ت که س به سه ر تاوانیکه وه ناگری ت که یه که م جاری بی ت!

هه لَبهت خوای گه وره جارێك و چه ند جارێك لیت ئەبووریت، به لام
بهردوام بوون له سه ر تاوانه كان، يان ئەو كاته ی كه تاوانه كان ئەبن پيشه ی
كه سيك، ئەو دەم خوا وه دەنگ دێ و ئەو كه سه ريسوا ئەكات.
به لام بۆ پیناسه ی ته واوی تاوانه گه وره كان، هه ر يه ك له سه له فی
سالج راو بۆچوونێکی هه یه . له وانه :

۱. (ابن عباس رضی اللہ عنہ) ده فه رموئ: بریتی یه له و تاوانانه ی كه ی له دونیا
خوا حه ددی بۆ داناون. هه روه ها ده فه رموئ: (ألا إنه لا كبيرة من الإستغفار،
ولا صغيرة من الإصرار). واته: گونا هه كان له چوار چپوه ی گونا ه ی
گه وره وه ده ر ئەچن، به په شیمان بوونه وه و لێ خو ش بوون، وه ك
بچووكه كانیش به بچووكی نامیننه وه گه ر كه سی مكوړی بكات له سه ری،
واته: به رده وام بیته له سه ری. هه روه ها ده فه رموئ: هه موو شتیك بی
فه رمانی خوای تیا بكریت تاوانی گه وره یه .

۲. (ابن مسعود رضي الله عنهما) ده فه رموئ: (أكبر الكبائر: الشرك
بالله، والأمن من مكر الله، والقنوط من رحمة الله، واليأس من روح الله). واته:
گه وره ترین تاوانه گه وره كان بریتین له: هاوتا دانان بۆ خواو دلنیا بوون له
سزای خواو بی هیوا بوون له په حمه تی خواو ، بی ئومید بوون له سۆزو
میهره بان ی خوا.

۳. (علي بن ابي طلحة رحمه الله) ده فه رموئ: (هي كل ذنب ختمه
الله بنار، أو غضبٍ أو لعنة، أو عذاب). واته: بریتی یه له هه موو ئەو
گونا هانه ی كه خوا مۆری ئاگری پیوه ناوه، يان غه زه ب يان نه فره ت يا
سزای بۆ ئاماده کردوه .

۴. (سعيد بن جبیر رحمه الله) به په حمه ت بیته، ده فه رموئ: هه موو
ئەو تاوانه ن كه به لینی ئاگریان پیدراوه .

۵. (الحسين بن الفضل) دد فہ رموی: ہر شتیک کہ خوی گورہ لہ
 قورئان بہ تاوانی گہورہی حسیب کردبیت ، ئہو تاوانی گہورہیہ . وہک
 دد فہ رموی: ﴿ وَلَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَهُمْ إِلَىٰ أَمْوَالِكُمْ إِنَّهُ كَانَ حُوبًا كَبِيرًا ﴾ (النساء:
 ۲). واتہ: مال و سامانیان تیکیل مال و سامانتان مہکن تا بیخون و
 بیفہ تیئن) بہ راستی ئہو کارہ ستہ میکی گہورہیہ . یان دد فہ رموی: ﴿ إِنَّ
 قَتْلَهُمْ كَانَ خِطْئًا كَبِيرًا ﴾ (الاسراء: ۳۱). واتہ: بہ راستی کوشتنیان
 تاوانیکی گہورہیہ . یان ﴿ سُبْحَانَكَ هَذَا بُهْتَانٌ عَظِيمٌ ﴾ (النور: ۱۶)، واتہ:
 پاکی و بی گہردی بؤ خوا، بہ راستی ئہمہ تومہت و بوختانیکی زور
 گہورہیہ . ہرودہا دد فہ رموی: ﴿ وَمَا كَانَ لَكُمْ أَنْ تُؤْذُوا رَسُولَ اللَّهِ وَلَا أَنْ
 تُنْكَحُوا أَزْوَاجَهُ مِنْ بَعْدِهِ أَبَدًا إِنَّ ذَلِكُمْ كَانَ عِنْدَ اللَّهِ عَظِيمًا ﴾ (الأحزاب: ۵۳)
 واتہ: بؤ ئیوہ نہ ہاتوہ کہ نازاری پیغہ مبری خوا ﷺ بدہن، وہ بؤتان نیہ
 بہ ہیچ شیوہیہ کہ خیزانہ کانیان دوی وہ فاتی پیغہ مبر ﷺ مارہ
 بکہ نہوہ، چونکہ بہ راستی ئہمہ تاوانیکی زور گہورہیہ لای خوا.

۶. سوفیان بہ رہ حمہت بیت، دد فہ رموی: (الکبائر ما کان فیہ من
 المظالم بینک و بین العباد . والصغائر ما بینک و بین اللہ). واتہ: تاوانہ گہورہ کان
 بریتین لہو زولمہی کہ ئہ کہ ویئتہ نیوان توو بہ ندہ کان، وہ بچووکہ کانیش
 ئہ وانہ کہ ئہ کہ ویئتہ نیوان توو خودای گہورہ .

بہ لام ہرچی لہ فہرمودہ کانی پیغہ مبرہ (ﷺ) ئہوا بہ ئاشکرا تر،
 پہردہ لہ سہر (کبائر) پامال دراوہ لہ وانہ، دد فہ رموی:

۱. عن أبي بكرة نفيح بن الحارث رضي الله عنه قال : قال رسول الله صلى الله
 عليه وسلم : (ألا أتبعكم بأكبر الكبائر ؟) ثلاثاً قلنا : بلى يا رسول الله : قال :
 (الإِشْرَاكُ بِاللَّهِ ، وَعُقُوقُ الْوَالِدَيْنِ) وكان مُتَكِنًا فَجَلَسَ ، فقال (ألا وقولُ الزُّورِ
 وشهادةُ الزُّورِ) فما زال يكررها حتى قلنا : ليته سكت . متفق عليه . واتہ: لہ

ئەبى بەكرەى نۇفەيى كورپى حارس ﷺ دەگىرنەو دەفەرموى: پىغەمبەر
 (ﷺ) دەفەرموى: پىتان بلىم كە چ گوناھى لە ھەموو گوناھىك گەورەترە؟
 سى جاران ئەمەى دووپات ئەكردەو، گوتمان: بەلى ئەى پىغەمبەرى خوا
 ﷺ ، فەرموى: ھاوتا دانان بو خوا و شكاندى دلى دايك و باوك، بە
 پالکەوتنەو ئەمەى دەفەرموو و ھەلسايەو دەفەرموى: وە برىتى
 يە لە گوتەو قسەى نابەجى و شايەتى دان بە ناھەق، بەردەوام ئەمەى
 دووپات ئەكردەو، ھەتا گوتمان، خوزگە بى دەنگ ئەبوو و بەسەى لى
 ئەكرد.

۲. عن عبد الله بن عمرو بن العاص رضي الله عنهما عن النبي (ﷺ) قال
 : «الكبائرُ : الإِشْرَاكُ بِاللَّهِ ، وَعُقُوقُ الْوَالِدَيْنِ ، وَقَتْلُ النَّفْسِ ، وَالْيَمِينُ الْعَمُوسُ»
 رواه البخاري. واتە: لە ھەبدوللاى كورپى ھەمرى كورپى عاص (پەزەى
 خويان لى بىت) دەگىرنەو دەفەرموى: پىغەمبەر (ﷺ) فەرموى: گوناھە
 گەورەكان برىتىن لە ھاوتا دانان بو خواو سپلەى لەبەر دەم دايك و باوك و
 كوشتنى كەسىك و سویندى بە درۆ.

۳. وعنه أن رسول الله (ﷺ) قال : « من الكبائرِ شتمُ الرجلِ والديهِ ،
 قالوا : يا رسولَ الله وهل يشتمُ الرجلُ والديهِ ؟ ، قال : « نعم ، يسبُّ أبا
 الرجلِ ، يسبُّ أباه ، ويسبُّ أمه ، فيسبُّ أمه » متفقٌ عليه. واتە: ھەروھەھا ھەر
 لەو دەگىرنەو كە پىغەمبەر (ﷺ) دەفەرموى: لە تاونە گەورەكان برىتى يە
 جنىودانى كەسىك بە باوك و دايكى! گوتيان جا ئەى پىغەمبەرى خوا ﷺ
 كى ھەيە كە جنىو بە دايك و باوكى بدات؟ فەرموى: بەلى، جنىو بە باوكى
 كەسىك ئەداو ئەمىش جنىوى بە باوكى ئەو ئەداتەو! وە جنىو بە دايكى
 ئەدات و ئەمىش جنىو بە دايكى ئەم ئەداتەو.

۴. عن ابن مسعود رضي الله عنه قال: قلت لرسول الله صلى الله عليه وسلم: أي الذنب أعظم؟ قال: (أن تقتل ولدك مخافة أن يُطعمَ معك. قال: قلت: ثم أي؟ قال: (أن تزاني بحليلة جارك) فأنزل الله تعالى لتصديق قول النبي صلى الله عليه وسلم: ﴿ وَالَّذِينَ لَا يَدْعُونَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ وَلَا يَقْتُلُونَ النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ وَلَا يَزْنُونَ ﴾ (الفرقان: ۶۸). واته: له (ابن مسعود رضي الله عنه) دهگيرنهوه دهفه رموي: به پيغهمبهر صلى الله عليه وسلم (م گوت: چ تاوانيك زور گه ورهيه؟ ئەلئ ئەميش فه رموي: بريتي له كوشتني پوله كهى خوت له ترسي نهوهى كه نهوهك نانت له گهل بخوات، ئەلئ: گوتم: ئەى پاشان؟ ئەلئ فه رموي: زينا به كه نيزه كهى خوت بكهيت، ئينجا خوا بو به راست دانانى فه رمايشتي پيغهمبهر صلى الله عليه وسلم) ئەم ئايه تهى دابه زاند كه دهفه رموي: ئەوانهى كه هيچ جور هاوه لئيك بو خوا بريار نادهن و كه سيش ناكورن كه خوا كوشتني چه رام كرديت، مه گهر به ههق نه بيت، وه زيناش ناكهن.

۵. ههروهها دهفه رموي: (اجْتَنِبُوا السَّبْعَ الْمُوبِقَاتِ ، قَالُوا : يَا رَسُولَ اللَّهِ وَمَا هُنَّ ؟ قال : الشُّرْكُ بِاللَّهِ ، وَالسَّحْرُ وَقَتْلُ النَّفْسِ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ ، وَأَكْلُ الرِّبَا ، وَأَكْلُ مَالِ الْيَتِيمِ . وَالتَّوَلَّى يَوْمَ الرَّحْفِ ، وَقَذْفُ الْمُحْصَنَاتِ الْمُؤْمِنَاتِ الْغَافِلَاتِ) متفق عليه عن أبي هريرة رضي الله عنه واته: دوور كه ونهوه له كهوت شته به هيلاك دهره كه، گوتيان ئەم كهوت شته چين ئەى پيغهمبهرى خوا صلى الله عليه وسلم؟ فه رموي: هاوتا دانان بو خوا، سيحرو جادوو گهرى، وه كوشتني كه سئ به ناههق كه خوا كوشتني به چه رام داناوه، وه خواردنى سوو، وه خواردنى ماله هه تيو، وه پاكردن له پوژى شهه، ههروهها توهمهت و بوختان ههلبهستن به ئافره تانى بئ ئاگاي پاريزراو.

له كۆتايى: هه موو ئهوانهى كه باس كران (أبو طالب المكي رحمه الله) به چهند خالیک كۆى كردوونه ته وه: ئه لئیت: تاوانه گه وره كان (۱۷) جۆرن: چواريان له نيو دل دان، وهك (هاوبهش دانان و سوور بوون له سهر بى فه رمانى كردن، بى هیوا بوون له په حمه تی خوا، دلنیا بوون له مه كرى خوا. چواريشيان له زمانن: وهك: شایه تی ناهه ق و تۆمه ت هه لبه ستن و سویندى به درۆو سىحر. سىيان تايبه تن به سك: وهك: ئاره ق خواردنه وه و خواردى مالى هه تیو به ناهه ق و خواردى سوو. دوویان تايبه تن به دامین، وهك: زیناو نیر بازى. وه دوو شیان تايبه تن به ده ست، وهك: كوشتن و دزی. یه كیان تايبه ته به پى یه كان، وهك پاكردن له پوژى شه ر. دوا شتیش په یوه سته به تیکرای ئه ندامه كانى له ش، وهك: سپله یى له به رده م دایك و باوك.

(سهرنجتان پرا ئه كیشم بو هه موو ئه و باسانه ی كه ئاماژه به دلى نه خو ش ئه دن

و له و كتیبه دا به نده تۆمارم كردوون، جیگای ئه وه ن كه سه رنج بدرین و گه ر هه ر كه س

له خو ى دا به دى كرد، پئویسته ته وه ی تیا بكات و په شیمان بیته وه لى .)

چ كاتیك تاوانه بچووكه كان ئه بن به تاوانى گه وره؟

ئه بى بزانی كه هیچ تاوانیک چ بچووك چ گه وره له سهر حاله تی خو ى نامینیت، گه ر ته وه ی تیا نه كریت.. ئه وه ی كه جیگه ی باسیشه لی ره ئه وه یه كه بزانی تاوانه بچووكه كان له حاله تی خو ىان ده ر ئه چن و به ره و تاوانى گه وره پى ئه كه ن ، بۆیه هه رچى زوه ئه بى خو ى لى پزگار كه ن، ئه نا كه بوو به تاوانى گه وره قو ره كه خه ستر ئه بى و تاوانیشى لای خوا

گه وره تر ئه بئى! كه واته ئه بئى بزانيه كه تاوانى بچوك چؤن ئه بيٽ به تاوانى گه وره، ئه ويش ئه بئى سه رنجى ئه م خالانه ي خواره وه بدرئيت:

۱. سوږ بوون و به رده وام بوون له سه ر تاوانى بچوك، تاوانه بچوكه كان گه وره ئه كه ن. هه روهك (ابن عباس رضي الله عنه) ده فه رموى: (ألا إنه لا كبيرة من الإستغفار، ولا صغيرة من الإصرار).

۲. به رده وام بوون له سه ر تاوان: چونكه وهك باسما ن كرد، هه ر شتى بچوكه گه وره ئه بئى و شتى گه وره يه كوږ ئه بئى! سه رنج ده هه ر دلؤپه ئاوئيكه لافاوئيك دروست ئه كا.. دلؤپه ئاوئيكه تاشه به ردى كون ئه كا. بو كارى چاكيش هه ر وايه، به رده وام بوون له سه ر چاكه كان پاداشتى زياتر ئه بئى، بوئيه، پئغه مبه ر (عليه السلام) ده فه رموى: (احب الأعمال الى الله أدومه وإن قل). واته: خو شه ويستترين كرده وه لاي خوا ئه وه يه كه له سه ر به رده وام بيت ئه گه ر كه ميش بيٽ.

۳. تاوانه كانت لا بچوك بيٽ: بئى گومان گونا هه رچه ندى لاي تو به گه وره ي بزانيه، رهنگه له به ر هه لوئىستى تو، لاي خوا نرخى نه بئى و به بچوكى بزانيه! به لام گه ر تو گونا هى بچوكت لا بچوك بوو، لاي خوا حسيبى زؤر گه وره ي بو ئه كرئيت. هه روهك (ابن مسعود رضي الله عنهما) ده فه رموى: (إن المؤمن يرى ذنوبه كأنه في أصل جبل يخاف أن يقع عليه، وإن الفاجر يرى ذنوبه كذباب وقع على نفسه، فقال به هكذا. أخرجه في الصحيحين. واته: بږوادار تاوانى خوئى ئه بينئيت، به چه شنى شاخيكي گه وره كه خه ريكه به سه رى دا بكه ويٽ، كه چى به دكار تاوانى خوئى ئه بينئيت، به چه شنى مي شيك كه پئيه وه هه لده گه رپئيت و ئاوا ئه كات (واته: باوه شين ئه كات). هه روهك (انس رضي الله عنه) ده فه رموى: (إنكم لتعلمون أعمالاً هي أدق في أعينكم من الشعر إن كنا لنعدها على عهد رسول الله صلى الله عليه وسلم من الموبقات . رواه

البخاري. واته: بهراستی ئیوه کردهوهی وانهجام ئهدهن که له بهر چاوتان له تاله مویک بچووکتره، کهچی ئیمه لهسه ردهمی پیغه مبه ر ﷺ له کردهوه بهفه تارهت دهره کانمان حسیب ئهکردن. ههروهها (بلال بن سعد رحمه الله) دهفه رموی: (لا تنظر الى صغر الخطیئة، ولكن انظر الى عظمة من عصیت). واته: سه رنج مهده که کردهوهکان بچووکن، بهلکو سه رنج ده که له کئی یاخی بوویت.

۴. دلت به گوناھی بچووک خووش بی و شانازی پیوه بکهیت! : وهک ئه و کهسهی که ئهتکی حورمهتی مسولمانیک ئهکات، پاشان ئهچیتته نیو خهک و باسی تاوانه کهی ئهکاو شانازی پیوه ئهکات! .

۵. تاوانیک که تو له نیوان خووت و خوای خووت ئه نجامت داوه، خوا بوئی پهرده پووش کردووه و تووش ئاشکرای ئه کهیت! بویه پیغه مبه ر (ﷺ) دهفه رموی: عنه قال : (كُلُّ أُمَّتِي مُعَافَى إِلَّا الْمُجَاهِرِينَ ، وَإِنَّ مِنَ الْمُجَاهِرَةِ أَنْ يَمْعَلَ الرَّجُلُ بِاللَّيْلِ عَمَلًا ، ثُمَّ يُصْبِحَ وَقَدْ سَتَرَهُ اللَّهُ عَلَيْهِ فَيَقُولُ : يَا فُلَانُ عَمِلْتُ الْبَارِحَةَ كَذَا وَكَذَا ، وَقَدْ بَاتَ يَسْتَرُهُ رَبُّهُ ، وَيُصْبِحُ يَكْشِفُ سِتْرَ اللَّهِ) متفق عليه . واته: هه موو ئوممه تیك چاوپووشی یان لی ئه کریت، تهنه ئهوانه نه بن که کردهوه کانی خویمان ئاشکرا ئه کهن، ئاشکرا کردنیش ئه وهیه که پیاویک به شه و کردهوهیه که ئه نجام ئه دات، که به یانی ئه بیته وه خوا بوئی په نهان کردووه، کهچی ئه و ئاشکرای ئه کات و ئه لیت: ئه ی فلان کهس من دوی ئه مه م کردو ئه وه م کرد! په روه ردگاری خه ریکه په رده پووشی کردووه کهچی ئه و په رده ی خوا را ئه مالیت!

۶. ئه و کهسهی که حوکمی تاوانه کهی بزانیت که چه رامه: هه روهک خوای گه وره دهفه رموی: ﴿ كَبْرَ مَقْتًا عِنْدَ اللَّهِ أَنْ تَقُولُوا مَا لَا تَفْعَلُونَ ﴾

(الصف: ۳) واته: گه وره ترين غه زه بي خوا له وه يه كه تو به زمان بيليت و به كرده وه نه نجامي نه ده يت.

۷. نه و كه سه ي كه شوين زانايكي تاوانكار نه كه ويټ: چه ندي بزانيت نه و پياوه تاوانبارهو توش هر شويني كه ويټ، نه وه تاوانه كه ت زيارت نه بي و گه وره نه بيټ. پيغه مبه ر (ﷺ) ده فهرموي: (مَنْ سَنَّ فِي الْإِسْلَامِ سُنَّةً حَسَنَةً فَلَهُ أَجْرُهَا، وَأَجْرُ مَنْ عَمَلَ بِهَا مِنْ بَعْدِهِ مِنْ غَيْرِ أَنْ يَنْقُصَ مِنْ أَجْرِهِمْ شَيْءٌ، وَمَنْ سَنَّ فِي الْإِسْلَامِ سُنَّةً سَيِّئَةً كَانَ عَلَيْهِ وِزْرُهَا وَوِزْرُ مَنْ عَمَلَ بِهَا مِنْ بَعْدِهِ مِنْ غَيْرِ أَنْ يُؤْزَرَ مِنْ أَجْرِهَا) رواه مسلم. واته: كه سي كرده وه يه كي چاك له ئيسلام دا به نيټ، نه وا پاداشتي چنگ نه كه وي و نه و كه سه يش كه كاري پي نه كات له دواي نه وا هه مان پاداشت وهر نه گريټ، به بي نه وه ي كه هيچ پاداشتي لي كه م بيته وه، وه هه ركه سيكي كرده وه يه كي خراب دا به نيټ، نه وا تاواني خوي هه لده گريټ و نه و كه سه يش كه له دواي نه و كاري پي نه كات هه مان تاوان هه لته گريټ، بي نه وه ي كه له تاوانه كه ي شتي كه م بيته وه.

نه وانه ي كه باس كران ئاماژه دان بوو به و تاوانه بچووكانه ي كه له بازنه ي بچووكيټيه وه دهر نه چن و گه وره نه بن، وه لي چاكه كانيش هه ر وان، چه ندي چاكه به دواي چاكه كانه بين، چاكه كان گه وره تر نه بن و خيري زياتريان نه بيټ لاي خوا.

پيوسته ته وبه كان تاخير نه كرين

كه زانيمان گوناھي بچووك هه ر به چووكي نامينيټ، نه بي هه ر زوو ته وبه ي تيا بكرټ و په شيمان بيته وه.. نه نا مردن كه هاته پيشي چ زه مانه تيک هه يه كه فرياي ته وبه بكه ويټ، چه ند كه سمان بيني شه و خه وت

به یانی هه لئه سایه وه ! چهند که سمان بینی له شه وی زاویه تیه وه گیانی داوه و مردووه ! چهند که سمان بینی که له مالّ دهرچوو نه گه پرایه وه ؟ تاخر خوی گه وره ده فهرموئ: ﴿ وَمَا تَدْرِي نَفْسٌ مَّاذَا تَكْسِبُ غَدًا وَمَا تَدْرِي نَفْسٌ بِأَيِّ أَرْضٍ تَمُوتُ ﴾ (لقمان: ۳۴) واته: هیچ نه فسی نازانیت که به یانی چ شتیک ئەکات، وه نازانیت که له چ زهویه کا ئەمریت.

ههروه ک ئەبو به کری سه ددیق ﷺ ده فهرموئ:

يا من بدنياه انشغل	وغرّه طول الأمل
والموت يأتي بغتة	والقبر صندوق العمل.

واته: ئەه ئه و که سه ی سهر قال بووه به دونیای خوی وه هیوا دریژی ته فره ی داوه، مردن که دی له پر دی، هه ر گوره سندووقی کرده وه کان .

خوی گه وره ده فهرموئ: ﴿ إِنَّمَا التَّوْبَةُ عَلَى اللَّهِ لِلَّذِينَ يَعْمَلُونَ السُّوءَ بِجَهَالَةٍ ثُمَّ يَتُوبُونَ مِنْ قَرِيبٍ فَأُولَئِكَ يَتُوبُ اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا * وَكَانَتِ التَّوْبَةُ لِلَّذِينَ يَعْمَلُونَ السَّيِّئَاتِ حَتَّى إِذَا حَضَرَ أَحَدَهُمُ الْمَوْتُ قَالَ إِنِّي تُبْتُ الْآنَ وَلَا الَّذِينَ يَمُوتُونَ وَهُمْ كُفَّارٌ أُولَئِكَ أَعْتَدْنَا لَهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا ﴾ (النساء: ۱۷ — ۱۸). واته: خوی گه وره ته نها ئەو ته و به و په شیمانیه ی له سه ره

وه ری بگریت، وه ئەو که سانه ده گریته وه که گونا و نا دروستی به نه فامی و نه زامی ئەنجام ده دن و پاشان به زویی ته و به ده که ن و په شیمانی ده رده برن، ئا ئەو جووره که سانه خوا ته و به یان لی و ه رده گریت، وه هه میشه و به رده وام خوا زاناییه (به وه ی که به نه زانی و به نه فامی هه له و گونا ئەنجام ده دات)، وه دانایه و (ده زانیت که ئاده میزاد هه ندیک جار لاوازی پوی تی ده کات و به هه له دا ده چیت، له بهر ئەوه نا ئومییدی

ناکات.

بۆیە پێویسته هەرچی زوو تەوبە بکەیت و پەشیمان بیتەوہ ئەنا وا
نەکەیت ئەبیت بە خاوەن دڵیک کە هیچ ژيانی تیدا نەبیت، تاريک وەك
ئەشکەوتی لی دیت، هەر وەك پێغەمبەر (ﷺ) دەفەر موی: (تعرض الفتن علی
القلوب كالحصير عودا عودا. فأی قلب أشربها نکت فیہ نکتة سوداء. وأی قلب أنکرها
نکت فیہ نکتة بيضاء. حتی تصیر علی قلبین، علی أبيض مثل الصفا. فلا تضره فتنة ما
دامت السماوات والأرض. والآخر أسود مرבدا، كالكوز بمخيا لا يعرف معروفا ولا
ینکر منکرا. إلا ما أشرب من مره". رواه مسلم عن حذيفة. واته: فیتنەکان داو داو
شوینەوار لەسەر دڵەکان پەیدا ئەکەن، بەچەشنی ئەو پرایەخەیی کە
بەدانیشتن لەسەری شوین داوہ بەنەکان لە لەشی ئینسانا درووست ئەکات،
جا هەر دڵیک ئەو فیتنەییە بەرکەویت، خالیکی پەش لەسەری پەیا ئەبیت،
وہ هەر دڵیکیش ئەو فیتنەییە لە خۆی وە دوور گرت خالیکی سپی لەسەر
دلیا درووست ئەکات، تا دڵەکان ئەبن بە دوو جۆر دڵ، سپی وەك کێوی
سەفا، کە هیچ فیتنەییە ناتوانی کاری تی بکات تا ئاسمانەکان و زەوی
وہك خۆیان مابن! ئەوی تریان پەش وەك ئەو تەنیەیی بن میچی مەنجەل
یان وەك ئەو گۆزە سەرەو نخوونەیی لی دیت، کە هیچ شتیك بە خۆوہ
ناگریت، کە واشی لی هات ئەم دڵە بە هیچ چەشنی چاک بە چاکە و خراب بە
خرابە نازانی .

مەرجەکانی تەوبە کردن

تەوبەکان دوو بەشن، یەکەم: ئەوہی کە پەییەندی بە نیوان خۆت و
خواوہ هەییە، دووہم: ئەوہی کە پەییەندی بە خۆت و خەلکی خواوہ هەییە:
یەکەم: ئەوہی کە پەییەندی بە نیوان خۆت و خوا هەییە:

(۱) تهوبهكهى بؤ خوا بيټ: وهك عومهر دوعا ئهكاو ئهليټ: (اللهم اجعل عملي كله صالحاً واجعله لوجهك خالصاً ولا تجعل لأحد فيه شيئاً) واته: ئهى خودايه هه موو كرده وه كانم چاك كهو بيگيره به مايهى خالصى تو، كهسى ترى جگه له تو تييدا جى نه بيټه وه.

(۲) دهست هه لگرتن له تاوان: ههر كه زانيت ئه مه تاوانه، دهست به جى ئه بى دهستى له سهر هه لگريټ.. وهك چؤن كه سيك له ئاگر ئه سله ميټه وه، چونكه ئاگره وه دهست ئه سووتينيټ، به هه مان چهن گوناھ ئاگره و ئينسان به هه موو ئه ندامه كانيه وه ئه سووتينيټ.

(۳) په شيمانى له رابردوو: مه رجيكى تر ئه وه يه كه هه رده م په نجهى په شيمانى له تاوانه كان بكرؤزيت و داخ و هه سره تى بؤ بكيشيت. نيشانه كانى په شيمان بوونه وهش، برىتى يه له دل تهنگى له كاتيك كه ههست به دوور بوونى دهكات له خواى خوى، بؤيه به رده وام خه مناكه و فرميسك له چاوى ووشك نابى، چونكه بزاني يه كيك ئازارى كوره كهى ئه دات، چؤن ئه م باوكه خه وى لى دهكه وى، بؤيه به رده وام له ياديتى و له دياريا بؤى ئه گريه و قور پيوانى بؤ ئهكات، به لام چ شتيك ئازيزتره له نهفسى خوى؟ چ ئازاريك له ئازارى ئاگر جهرگ برتره داخ و ناسؤرتره.

(۴) مكورپى نه كردن له سهر تاوانه كان: وهك خواى گه وره دهفه رموى: ﴿ وَالَّذِينَ إِذَا فَعَلُوا فَاحِشَةً أَوْ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ ذَكَرُوا اللَّهَ فَاسْتَغْفَرُوا لِذُنُوبِهِمْ وَمَنْ يَغْفِرِ اللَّهُ يَغْفِرِ الذُّنُوبَ إِلَّا اللَّهَ وَلَمْ يُصِرُّوا عَلَىٰ مَا فَعَلُوا وَهُمْ يَعْلَمُونَ ﴾ (ال عمران: ۱۳۵) واته: ئه وان ههش كه تاوان يان گوناھيك ئه نجام ئه دن، يا خود سته م له خويان دهكه ن (دوايه به خوياندا دينه وه) و يادى خوا دهكه ن و داواى لى خوش بوونى گوناھيان دهكه ن، جا كى هه يه كه له گوناھ خوش بيټ جگه

ل خوا؟! ههروهه ها لهسهه رگوناه و تاوانيان به ردهوام نابن وه به گاييه وه
دووباره ي (ناکه نه وه).

٥) عه زيمهت بوون لهسهه نه گه پاناوه سهه تاوانه کان: ئەمهش
برشيارپچکي دلّه و که سانیک ئەتوانن بیدهن که به هه قيقهت پووی ده ته وه به
کردبئ و په شيمانی جهگ و دلی له گه ل بردبئ!

٦) ته وه به که ههروهه ک چۆن به دل ده بئ ئەبئ به کرده وهش بئت. ئەو
دهسته ي که ئازاری خه لکی پئ ئەدا، ئەمجاره يارمهتي خه لکی پئ بدات،
ئهو زمانه ي که له عه يبي خه لک ئەگه پرا، ئەمجاره ي زیکری خوی پئ بکاو
ئامۆژگاری خه لکی پئ بکا، ئەو دلّه ي که کردبوويه مۆلگه ي بوغزو قين،
ئهمجاره يان بيکات به مایه ي خو شوپست ن و ترسان له خوا. ئەو چاوه ي
که خه رجي ئەکرد له نه زهرو شکاندنی حورمهتي خه لکی ئەمجاره يان
خه رجي کات له قورئان خویندن .. ئەو کاته ي شمشیري له خزمهت کوفر
بوو، ئەمجاره يان بۆ به رگری کردن له پیناو به رز کردنه وي ئيسلام
بئت.. ئەم هه لوپستهش (وه حشی) نواندی، ئەو نيزه ي که حه مزه ي پئ
شه هيد کرد، به هه مان نيزه موسه يله مه ي درۆزنی پئ کوشت.

٧) له زه مه نی ته وه به دابئت . چونکه پيغه مبه ر (ﷺ) ده فه رموی: ()
مَنْ تَابَ قَبْلَ أَنْ تَطْلُعَ الشَّمْسُ مِنْ مَغْرِبِهَا تَابَ اللَّهُ عَلَيْهِ (رواه مسلم عَنْ أَبِي
هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ. واته: که سئ تۆبه بکات پيش ئەوه ي که خۆر له خۆر ئاواوه
هه لبئت، خوا لي وهه ئەگرئت.

٨) کاتی بير له گوناهه کان ئەکاته وه پئ تیک چئو وهه زه قنه موت
لای وا بئت: وهه ک چۆن ئينسانیک قيژ له که لاکي توپيو کاو سل له بوئی
گه نیو کا ، ئاوا قيژ له تاوان و سه رپيچی يه کانی کاو سل له کرده وه
پيشينه کانی کا.. چونکه گه ره رک به گوناهی تاوان بکرايه، هه لبهت دونیا

له بۆگەن ئەبوو، ژيان له سەر زەمین مه حال ئەبوو. بۆیه كه موحه ممه دی كورپی واسع (رحمه الله) ئەيگوت: گەر گوناھ بۆنی هه بووايه، كه س خۆی له بهر بۆنی من را نه ئەگرت! .

دووهم: ئەوهی كه په یوه ندى به خۆت و خهلكی خواوه هه يه:

ئەمه يان په یوه سته به و تاوانه ی كه له ده رهه ق خهلكی خواو ئەنجام

دراون، په سيمان بوونه وه و ته و به ش له م خاله دا به م شیوه يه ئەبيت:

۱. ئەگەر تاوانه كه ی بریتی بوو له ئازار دانی كه سيك، جا چ به

غيبهت كردنی بوو يان به بوختان بۆ هه لبستنی بوو، ئەوا ئەگەر زانیت كه

فیتنه و ئاشووبی لی پهيدا نابیت، ئەوا ئەبى بچيته لای و گه رده نی خۆتی

پى ئازاد بکهیت، هه روهك ئەمه رای (أبو حنیفه و مالك) هه روهك

پيغه مبه ر (ﷺ) ده فه رموی: (مَنْ كَانَتْ عِنْدَهُ مَظْلَمَةٌ لِأَخِيهِ ، مِنْ عَرَضِهِ أَوْ مِنْ

شَيْءٍ ، فَلْيَتَحَلَّلْهُ مِنْهُ الْيَوْمَ قَبْلَ أَنْ لَا يَكُونَ دِينَارٌ وَلَا دِرْهَمٌ ، إِنْ كَانَ لَهُ عَمَلٌ

صَالِحٌ أَخَذَ مِنْهُ بِقَدْرِ مَظْلَمَتِهِ ، وَإِنْ لَمْ يَكُنْ لَهُ حَسَنَاتٌ أُخِذَ مِنْ سَيِّئَاتِ صَاحِبِهِ

فَحُمِلَ عَلَيْهِ) رواه البخاري عن أبي هريرة رضي الله عنه. واته: كه سى زولمی

برای خۆی لا بيت، له شه رەف و يان هه ر شتيكى تر له و بابەته، با بۆ

بگيرپيته وه پيش ئەوهی نه دينارو نه دره ميک له دواييا به كه لکی بيت،

ئەگەر کرده وه يه کی چاکی له دونيا هه بووييت، ئەوا له کرده وه كه ی

ئەسه نری و ئەدریت به و به ئەندازه ی ئەو زولمه ی كه لایه تی، خو ئەگەر

چاكه شی نه بووييت، ئەوا له خراپه ی خاوه ن هه قه كه هه لئه گيری و ئەخریته

سه ر خراپه كانی ئەم.

هينديكى تر ئەلین: پيوست به چوونه لای ناكریت، به لكو هه ر

خودی (ته و به) كه له نيوان خۆت و خودا به سه . هه روهك (شيخ الإسلام ابن

تیمیة رحمہ اللہ) دہفہ رموی : لهوانہ یه فیتنہ و ئاشووبی زیاتر بیّت به درکاندنی لای خواہن ههقهکان.

۲. به لام ئەگەر تاوانه که بریتی بوو له پرفاندنی یان زهوت کردنی یان دزینی مال و سامانی که سیك بوو، ئەوا له سه‌ریه‌تی که‌وا هه‌قه‌که بگێرێته‌وه لای خاوه‌نه‌که‌ی، به لام دیسان ئەگەر زانرا که فیتنہ و ئاشووبی لی درووست ئەبیّت، ئەوا له سه‌ریه‌تی که مولکه که به ناوی خاوه‌نه‌که‌ی بکاته خیر. به پی‌ی ئەم به‌لگه‌یه: (فقد روي ان ابن مسعود رضی اللہ عنہ اشتری من رجل جاریه، ودخل یزن له الثمن، فذهب رب الجاریه، فانتظره حتی یئس من عودته، فتصدق بالثمن وقال اللهم هذه عن رب الجاریه، فإن رضی فالأجر له، وإن أبی فالأجر لی، وله من حسناتی بقدره). ده‌گێرێنه‌وه که‌وا (ابن مسعود رضی اللہ عنہ) که‌نیزه‌یه‌کی له پیاوی کپی و چوو تا نرخه‌که‌ی بۆ بهینیت، تا گه‌رایه‌وه خاوه‌ن که‌نیزه‌که له شوینی خوی نه‌ما‌بوو، چاوه‌پرسی کرد که چی هه‌ر نه‌گه‌رایه‌وه! ئەویش نرخه‌ی که‌نیزه‌که‌ی کرده خیر و گوتی: ئەی خاوی گه‌وره ئەوه خیری خاوه‌ن که‌نیزه‌که، گه‌ر پازی بوو، ئەوه پادا‌شته‌که بۆ ئەوه، ئەگه‌ر پازیش نه‌بوو، ئەوه به ئەندازه‌ی نرخه‌که‌ی خیری من بۆ ئەو بیّت.

رێگا‌کانی ته‌وبه‌کردن

۱. زانستی شه‌ری : بوونی زانستی شه‌ری به ئاگات دینی و سه‌ر پیچی یه جو‌ر به جو‌ره‌کانت پی ده‌ناسینی، وات لی ئەکات هه‌رچی زوه په‌شیمان بیته‌وه و ته‌وبه‌ بکه‌یت، که‌سی بزانیّت ئاقیبه‌ت و دوا پوژی تاوانه‌کان تووره‌ بوونی خواو ئاگری دۆزه‌خه، ناهیلی ئاوا به ئاسانی تاوه‌نه‌کان به‌سه‌ریانه‌وه بچیت، دهم و ده‌ست ته‌وبه‌ ئەکات و په‌شیمان ئەبیته‌وه.

۲. زال بوون به سهر ئاره زووه كان: چونكه هر ئاره زووی چه په له كانی دهروونی خاوه نه كه ی به ره و گونا و سه ریچی په ل كیش نه كات، وهك خوی گه وره ده فهرموی: ﴿إِنَّ النَّفْسَ لَأَمَّارَةٌ بِالسُّوءِ إِلَّا مَا رَحِمَ رَبِّي﴾ (یوسف: ۵۳). واته: دهروونی ئینسان فهران به گونا و هه له و تاوان نه دات، مه گه ر په روه دگارم به ره حم و میهره بانی خوی فریا كه وت. نه و كه س گه مژه و بی نه قله كه بزانیته دوژمن لی له سه نگر دایه و كه چی نه و میشی لا میوان نی یه و هر خووشی شیلو ناكات، دهروونی چه په ل خه ته رناكترین چه کی شهیتانی دوژمنه كه به کاری ده هیئیت له دژی به نده كان، پیویسته به نده كان لی به ناگا بین و زور به توندی به ربه رکانی بكن و زال بن به سهری دا. ته نها ئیراده و ویستی پولاینی نه قلیشه كه نه توانی له به رده م نه م دوژمنه بوه ستیت و هیرشه یه كه له دوی یه كه كانی نه م دوژمنه بشكینی و به سهری دا زال بیته.

۳. خو گرتن به قورئان و سوننه ت: چونكه هر قورئان و سوننه ته زامنی ره زامه ندی خواو به هه شتی به رین، كه سی چه ندی له خواوه وه نزیك كه ویته، خوا له و زیاتر لی ی نزیك نه كه ویته وه، هه روهك پیغه مبه ر (ﷺ) له فهرمووده یه کی قودسی دا ده فهرموی: (إِذَا تَقَرَّبَ الْعَبْدُ إِلَيَّ شَبْرًا تَقَرَّبْتُ إِلَيْهِ ذِرَاعًا، وَإِذَا تَقَرَّبَ إِلَيَّ ذِرَاعًا تَقَرَّبْتُ مِنْهُ بَاعًا، وَإِذَا أَتَانِي يَمْشِي أَتَيْتُهُ هَرْوَلَةً) رواه البخاري عن أنس رضي الله عنه. واته: نه گه ر به نده بستیک له من وه نزیك كه ویته وه، نه و من باسكیک لی ی نزیك نه كه ومه وه، وه نه گه ر باسكیک له من نزیك وه نزیك كه ویته، منیش یه ك بال لی ی وه نزیك نه كه ومه وه، وه نه گه ر به پویشتن بو من بیته، من به راكردن بوی نه چمه پیشی.

هه روهك خوی گه وره ده فهرموی: ﴿وَمَنْ يَعْتَصِمْ بِاللَّهِ فَقَدْ هُدِيَ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ﴾ (آل عمران: ۱۰۱). واته: نه وه ی پشت به خوا ببه ستیت

و په پرهوی نایینه که ی بکات ، نه وه بؤ ریځایه کی راست و دروست ریڼما بووه .

۴. بترسیټ له وه که خوا په له له سزاکه ی بکات و هر له دنیا ریسوای بکات. هه روه ک خوی گه وره ده فه رموی: ﴿وَإِنْ يَتَوَلَّوْا يُعَذِّبُهُمُ اللَّهُ عَذَابًا أَلِيمًا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَمَا لَهُمْ فِي الْأَرْضِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ﴾ (التوبة: ۷۴). واته: خو نه گه ر پشت هه لکه ن نه وه بی گومان خواسزای به نازاریان ددات له دنیاو له ناخیرهت، که سیش یاوه رو پشتیوانیان نابیت له سهر زهوی دا.

۵. خواردنی حه لال بخوات: چونکه گومان له وه نیه یه ک له هوپه کانی گیرا نه بوونی دوعاکان، خواردنی لوقمه ی حه پرامه، بؤ باقی کاره کانی تریش هر وایه، چه ندی ئینسان پرو ده حه پرام بکات، هینده هه لوئیستی ته وبه ی لا ده مرینیت.. که سی به چا و نوقنیک خواردنی ده ست که ویت، که م ناماده نه بی، پرو ده شتیک بکات، که به بی ماندوو بوون نه و شته په یدا بکات.

۶. بیر بکاته وه له وه که سبه ی دیته وه بهر ده ستی خوا: نه گه ریته به میفلسی و به ده ست به تالی، چونکه هیچی بؤ خوا نه کردووه، به مانایاکی تر هیچ شتیکی به سوودی بؤ دوا پوژی خوی نه کردووه، که سی بزانیټ که گه شتیکی دوورو دریژی له پیچش بی و خو بؤ ناماده نه کردبیټ له شیت زیاتر هیچی تر نی یه ، هر کرده وه یکیش که ئینسان له ژیانی خوی نه یکات، هه رچه ندی بچوک بیټ، هر نه بیینیته وه، هه روه ک خوی گه وره ده فه رموی: ﴿فَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ خَيْرًا يَرَهُ * وَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ شَرًّا﴾ (الزلزلة: ۷- ۸) واته: که سی تو زقالی کرده وی چاک بیټ، نه بیینیته وه، وه که سی کیش تو زقالی کرده وه ی خراب بیټ (هر) نه بیینیته وه. بویه خوی گه وره هه میشه ده رگای ته وبه له به رده م

بهنده کانی والا ئه کاته وه، هه رچه ندى بهنده تاوانبار بيټ، تهنه تهبه يه ک بهسه بۆ ئه وهى پووى خۆت له بهردهم خوا سپى كه يته وه، با بير بکاته وه له وه كه سهى كه تهويه نه کات ئاقيبهت له دوا پوژا چى ئه بيټ، بير بکاته وه كه خواى گه وره ده فه رموى: ﴿ وَأَنْبِئُوا إِلَىٰ رَبِّكُمْ وَأَسْلِمُوا لَهُ مِنْ قَبْلِ أَنْ يُأْتِيَكُمْ الْعَذَابُ ثُمَّ لَا تُنصَرُونَ ﴾ (الزمر: ٥٤). واته: بگه ريچنه وه لاي پهروه دگارتان و خۆتانی وه دهسته وه بدن پيش ئه وهى سزايه کتان بۆ بيټ پاشان هيچ سه رکه وتنيکتان بۆ نه بيټ.

٧. بير بکاته وه كه وا مردن هه موو ده قيقه يه ک ليټ نزيکه: هه روه ک پيغه مبه ر (ﷺ) ده فه رموى: (كَيْفَ أَنْعَمَ وَصَاحِبُ الْقَرْنِ قَدْ التَّقَمَ الْقَرْنَ ، وَاسْتَمَعَ الْإِذْنَ مَتَى يُؤْمَرُ بِالنَّفْحِ فَيَنْفُخُ) رواه الترمذي وقال حديث حسن عن أبي سعيد الخدري رضي الله عنه. واته: چۆن ئه گوزه ريټ، له کاتيکدا كه خاوه ن كه ره ناكه (كه ئيسرافيله) كه ده مى به كه راناكه دا گرتووه و چاوپروانه و گوئى بۆ فه رمانى خوا شل کردووه، هه ر كه پيى بليټ: فووى پيا بکه، تا فووى پيا بکا.

٨. دوور كه وتنه وه له براده رى خراپ : ئينسان چهندي له براده رى خراپ نزيك بيټ، زياتر دوورى ئه کاته وه له له خوا! بۆيه ئه يسنين له ئيسلامدا زۆر مسولمانان ووشيار ئه کاته وه له براده رى خواپ، چونکه براده رى خراپ وه ک شه يتان وايه بۆ كه سه کان، کافريان ئه کاو پاشان خويان لى به رى ئه کات، ﴿ كَمَثَلِ الشَّيْطَانِ إِذْ قَالَ لِلْإِنْسَانِ اكْفُرْ فَلَمَّا كَفَرَ قَالَ إِنِّي بَرِيءٌ مِنْكَ ﴾ (الحشر: ١٦). واته: وه ک شه يتان وايه، كه به ئينسان ئه ليټ: کافر به ! كه کافريش بوو، پيى ئه ليټ: من له تو به ريم !.

٩. هانا بۆ خوا به ريټ له وه سه وه سهى شه يتان: وه ک خواى گه وره ده فه رموى: ﴿ وَإِمَّا يَنْزَغَنَّكَ مِنَ الشَّيْطَانِ نَزْغٌ فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ ﴾ (الأعراف:

۲۰۰). واته: هەر کاتێ شەهیتان ویستی له خشتهت بهریت و تووشی ههلهت بکات، تو هانا بو خوا بهره.

۱۰. خو دوور گرتن له نهزهرو زور قسه کردن و زور خواردن . هه موو ئەوانه هۆکارن بو دوور کهوتنهوی ئینسان له خواو پهشیمان نه بوونهوه له توانهکان.

چۆن بزانی کهوا تهوبه کانهمان قبول بووه؟

۱. کار کردنی دواي تهوبه کهت باشتر بیته له پیش تهوبه که.
۲. به دهوام ترس میوانی بی و به قهه چاو تروکاندنیک له سزای خوا ئەمین نه بیته، ترس هه مو گیان و هوش و ههستی نوستی دابگری.. به ئاستیک که گومان ببات کردهوه چاکانیشی لی وهرنه گیرین، ههروهک عائشه دایکی برواداران (پهزای خوی لی بیته) دهفه رموی: پوژی پرسیارم کرد له پیغه مبهه (ﷺ) ئایا ئەم ئایه ته چ دهگه یه نیته که دهفه رموی: ﴿ وَالَّذِينَ يُؤْتُونَ مَا آتَوْا وَقُلُوبُهُمْ وَجِلَةٌ ﴾. واته: ئەوانه ی کهوا له و شتانه ی که پی یان دراوه که چی ئە شترسن. گوتی: ئە ی پیغه مبهه ری خوا، ئایا ئەوانه: ئارهق ئە خو نه وهو دزیش ئە کهن (بویه ئە ترسن؟) پیغه مبهه ریش ﷺ فه رموی: لا يا بنت الصديق ولكنهم الذين يصومون ويصلون ويتصدقون وهم يخافون أن لا تقبل منهم؛ أولئك الذين يسارعون في الخيرات وهم لها سابقون). نا ئە ی کچی سه ددیق! ئەوانه پوژوو ئە گرن و نوێژ ئە کهن و خیریش ئە کهن، که چی له وه ئە ترسن که خوا لی یان وهرنه گریته! ئا ئەوانه ن کهوا زوره بانێ و پیشبرکی کهن له سهه خیر و چاکه. رواه الترمذي عن عبد الرحمن بن سعيد عن أبي حازم عن أبي هريرة رضي الله عنه.

۳. له ترسی ئاگر وهخت بیټ که دلی پارچه پارچه بیټ: چاکترین به لگه ش ئه و فرمیسه که بابای توبه کار نه پرژیت.. چ فرمیسه که له فرمیسه توبه کار گهرمه؟ نه و فرمیسه که له چاویانا به دی نه کریت، بلقی نه و ئاوه گهرمه که له ویزدانی یه وه هله قولیت.. نه و سه ریچی یه که له ای تاوانکار شتیکی ناسایی یه نه و له ای نه و گهره ترین و ناشرینترین کرده یه. به تایبته که هست نه کاو وه بری دیته وه که وهختیک بو نه و خوی خاوهن نه و کرده یه بو، نه و ناخی زهوی پی خوشتره که خوی تینی نه ک سهر زهوی.

۴. هه میسه خوی به قهرزاری خوا بزانیټ: چون خوی به قهرزار نه زانیټ، له کاتیکه هست بکات که به پوزی نه و نه ژیت و به هه ای نه و نه ژیت و به ویستی نه و ههنگاو نه نیټ و به قودره تی نه و بیر نه کات و نه بینیت و نه بیسیټ و بون نه کات.. که چی بو هه موو نه وانه فلوسیکی نه چوه؟ نه م ههسته ش ته نها له ای که سیک دروست نه بیټ که بروا له دلیدا جی گریټ و ته قوا له ژیانی دا پرپه و بیټن. بویه بابای توبه کار هه میسه تی نه کوشیت که پوی خوی له به رامبه ر خوا سپی کات و هینده کار کات تا خوا له خوی پازی کات. نه گهرچی نه شزانیټ که خوا له هه موو که س بی نیازه و پیویستی به کاری که س نیه، نه وهی که بهنده نه یکات ته نها بو خوی تهی و به س، هه روه که له فهرموده یه کی قودسی هاتوه که ده فهرموی:

(يا عِبَادِي اِنِّي حَرَمْتُ الظُّلْمَ عَلٰی نَفْسِيْ وَجَعَلْتُهُ بَيْنَكُمْ مُحَرَّمًا فَلَا تَظَالُمُوْا، يَا عِبَادِيْ كُلُّكُمْ ضَالٌّ اِلَّا مَنْ هَدَيْتُهُ، فَاسْتَهْدُوْنِيْ اِهْدِكُمْ، يَا عِبَادِيْ كُلُّكُمْ جَائِعٌ اِلَّا مَنْ اَطْعَمْتُهُ، فَاسْتَطْعَمُوْنِيْ اَطْعَمْكُمْ، يَا عِبَادِيْ كُلُّكُمْ عَارٍ اِلَّا مَنْ كَسُوْتُهُ فَاسْتَكْسُوْنِيْ اَكْسُكُمْ، يَا عِبَادِيْ اِنَّكُمْ تُحْطِطُوْنَ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَاَنَا اَغْفِرُ الذُّنُوْبَ جَمِيْعًا، فَاسْتَغْفِرُوْنِيْ اَغْفِرْ لَكُمْ، يَا عِبَادِيْ اِنَّكُمْ لَنْ تَبْلُغُوْا ضُرِّيْ فَتَضُرُّوْنِيْ، وَلَنْ

تَبَلَّغُوا نَفْعِي فَتَنْفَعُونِي، يَا عِبَادِي لَوْ أَنَّ أَوْلَكُمْ وَآخِرَكُمْ، وَإِنْسَكُمْ وَجَنَّتُمْ كَانُوا عَلَى أَتَقَى قَلْبَ رَجُلٍ وَاحِدٍ مِنْكُمْ مَا زَادَ ذَلِكَ فِي مُلْكِي شَيْئًا، يَا عِبَادِي لَوْ أَنَّ أَوْلَكُمْ وَآخِرَكُمْ وَجَنَّتُمْ كَانُوا عَلَى أَتَقَى قَلْبَ رَجُلٍ وَاحِدٍ مِنْكُمْ مَا نَقَصَ ذَلِكَ مِنْ مُلْكِي شَيْئًا، يَا عِبَادِي لَوْ أَنَّ أَوْلَكُمْ وَآخِرَكُمْ وَجَنَّتُمْ، قَامُوا فِي صَعِيدٍ وَاحِدٍ، فَسَأَلُونِي فَأَعْطَيْتُ كُلَّ إِنْسَانٍ مَسْأَلَتَهُ، مَا نَقَصَ ذَلِكَ مِمَّا عِنْدِي إِلَّا كَمَا يَنْقُصُ الْمَخِيطُ إِذَا أُدْخِلَ الْبَحْرَ، يَا عِبَادِي إِنَّمَا هِيَ أَعْمَالُكُمْ أَحْصِيهَا لَكُمْ، ثُمَّ أَوْفِيكُمْ إِيَّاهَا، فَمَنْ وَجَدَ خَيْرًا فَلْيُحْمَدِ اللَّهَ، وَمَنْ وَجَدَ غَيْرَ ذَلِكَ فَلَا يَلُومَنَّ إِلَّا نَفْسَهُ رَوَاهُ مُسْلِمٌ عَنْ أَبِي ذَرٍّ جُنْدُبِ بْنِ جُنَادَةَ، رضي الله عنه . واته:

واته: ئەى بەنده كانم، من زولم له خووما ئە حەرپام گرتوو، له نیو ئیوه شم به حەرپام گێراوه، ئەى بەنده كانم ئیوه هەمووتان گومران، ئەو کەسە نەبێ کە من پێنمام کردوو، داواى پێنماییم لى بکەن، منیش پێنماتن ئەکەم. ئەى بەنده كانم ئیوه هەمووتان برسین، ئەو کەسە نەبێت کە خواردنم پێ داوه، داواى خواردنم لى بکەن، منیش خواردنتان پێ ئەدهم. ئەى بەنده كانم ئیوه هەمووتان پووتن ئەو کەسە نەبێ کە من جلم پیاى کردوو، داوى جل پۆشیم لى بکەن، جلتان پێ ئەبەخشم. ئەى بەنده كانم ئیوه بەشەو و بەرۆژ هەلە ئەکەن، هەر منیشم کە لیتان ئەبوورم، ئەى بەنده كانم، ئیوه ناتوان زەرەر و زیان بە من بگهینن، وەك ناشتوان سوود بە من بگهینن، ئەى بەنده كانم یەكەمین كەستان و دوا كەستان و ئینسانەكانتان و جنۆكەكانتان له دلى یەك پیاوی تەقوا دار دابن، هیچ شتی له مولکی من زیاد ناکات، هەر وەك یەكەمین كەستان و دوا كەستان و ئینسانەكانتان و جنۆكەكانتان له دلى یەك پیاوی خراپدابن، هیچ شتیك له مولکی من كەم ناکات. ئەى بەنده كانم گەر یەكەمین كەستان و دوا كەستان و ئینسانەكانتان و جنۆكەكانتان له بەرگی یەك ئینسانا داوام لى بکەن بۆ هەر ئینسانیک

ئەيدەمى ئەوھى كە ئەيەوى و ھىچ شتىك لە من كەم ناكات، ئەوھندە بە ئەندازەى ئەو دلۆپە ئاۋە نەبى كە يەككىك لە ئىۋە پەنجەى ئەخاتە نىچو دەرياۋەو دەرى دەھىنئىت.ئەى بەندەكانم ئەوھ كردهۋەكانتانه من سەرژمىريان ئەكەم و پاشان پاشتان لى ئەدەمەۋە، گەر خىرىكىان تيا بينرا با ھەمدو سوپاسى خوا بكن، ئەگەر غەبىرى ئەمەشىيان لى بە دى كرا، با سەرگۆنەى كەس نەكات ھى خۆى نەبىت.

ھەرۋەھا ھىندى لە ھەكىمەكان دەيانگوت: بەندەكان بە چوار شت ئەبى بزنان كە خوا تەۋبەى لى ۋەرگرتوون:

۱. زمانى خۆى بگرىت و دوورى بگرىت لە غىبەت و درۆۋ دو زمانى و...ھتد
۲. ھىچ شتىكى لەبەرامبەر براكەى لە دل دا نەبىت، لە پووى ھەسادەت و چاۋ پىسى و بوغزوقىن و...ھتد

۳. تىكەل بە پىاۋى خراپ نەبىت.

۴. ھەمىشە خۆى بۆ مردن ئامادە بكات و كەرەسەكانى بەختەۋەر بوونى لە پۆژى دواى پەيدا كاۋ بۆ ئەوى ھەلىگرىت.

ھەرۋەھا ديسان لە ھىندى لە ھەكىمەكانيان پرسى: ئايا چۆن بزنانى كە خوا تەۋبەكانى لى ۋەرگرتووين؟ ئەۋىش فەرموۋى: بە چوار شت:

۱. خۆ دوور گرتن لە برادەرى خراپ و تىكەل بوون بە پىاۋ چاكان.

دوور كەۋىتە لە ھەموو جۆرە گوناھ و تاوانىك.

۲. تۆزقالى بە دونيا دل خۆش نەبى و ھەمىشە دلى بۆ لىقاي خوا بكوئى.

۳. ھەمىشە خۆى خەرك كات بە فەرمانەكانى و خواۋ، بە قەد چاۋ ترووكانىك سستيات تيا نەكات.

ھۆبەكانى تەۋبە نەكردن

۱. ئىعتىماد كىردنى بەندە لەسەر پەرحمەتى خوا، يان پشت بەستن بە پەرحمەتەكانى، ئەمەش ھىندى جار وا لە بەندەكان ئەكات لە خۆيان بايى بىن و پشت لە زۆر لە بەندايەتى يەكان بىكەن بە بيانوى ئەوھى كە خوا بە پەرحمەو لى يان خۆش ئەبىت.

۲. شوپىن كەوتنى ئارەزووكان: ئەمەش ھەمدىس كار لە دواخستنى تەوبەكان ئەكات.. سيفەت و خەسلەتى نەفسىش وايە، كە ھەمىشە خاوەنەكەى بەرەو دوا پۆزىكى تال ئەبات، چونكە خۆى بەسەر خاوەنەكەى ئەكات بە خواو! تا خاوەنەكەى ناتوانى بە ھىچ چەشنىك لە داخوزادەكانى سەرىپچى بىكات.

۳. (التسويف والإغترار): تەسويف واتە: ئەو كەسەى كە ئومىدىكى نادىار ئەدات بە خاوەنەكەى، ئەمەش حالەتى ئەو كەسەى كە دىى پىى ئەلئىت: تەوبە بىكە، كەچى ئەو ئەلئىت: پۆزى دىى ھەر ئەيكەم! بەلام كى ھەى كە بزانى كەى ئەمرى تا كفن بۆ خۆى بىكرى و خۆى بۆ ئامادە بىكات؟! ئىغتىرايش، واتە: ئەو كەسەى كە بەچەند كارىكى چاك لە خۆى بايى ئەبى، وەك ئەو ئارەق خۆرەى كە كە بوغزوقىن لە كەس ناكىچشىت و يارمەتى ھەتوو لى قەوماوان ئەدات.. ئەمە واى لى ئەكات پى يەوھ لە خۆ بايى بىت و پىى وا ئەبى كە خوا بەمەندە لى وازى لى دەھىنىت و سزاي نادات. يان كەسانى وا ھەن كە بە پەرحمەتى خوا لە خۆ بايى ئەبىت، كە دىى پىى ئەلئىت: بەسىە ئىتر وەرەوھ سەر خۆت تەوبە بىكەو پەشىمان بەوھ، ئەنا خوا ئەتگرى پەوانەى دۆزەخىت ئەكات، كەچى ئەو ئەلئىت خوا بە پەرحمەو لىم خۆش ئەبىت! نازانى كە خواى گەرە دەفەرموى: ﴿إِنَّ عَذَابَ رَبِّهِمْ غَيْرُ مَأْمُونٍ﴾ (المعارج: ۲۸). واتە: بەپاستى سزاي خوا (پەروا نى يە) كە كەس لى ئەمىن بىت.

۴. سوور بوون له سهر مال و كو كردنه وهى سامان: سامان و پاره و پوولى دونيا وا له خاوه نه كانيان نه كه ن، كه پى يان و ابى كه سى پاره و پوولى هه بوو، ئيتر پاسه پورتي به هه شتى له گيرفانايه ! وهك نه و كه سهى كه خواى گه وره باسى نه كاو نه فه رموى: ﴿يَحْسَبُ أَنَّ مَالَهُ أَخْلَدَهُ﴾ (الهمزة: ۳) واته: وا ده زانيت كه كه مال و سامانه كهى ده بيتته هوى نه مرى. يان ده فه رموى: ﴿وَقَالُوا نَحْنُ أَكْثَرُ أَمْوَالًا وَأَوْلَادًا وَمَا نَحْنُ بِمُعَذِّبِينَ﴾ (سبأ: ۳۵) واته: نه يانوت ئيمه سامان و نه وهى زورترمان ههيه (له برواداران) بويه له قيامت (قهت) سزاو نه شكه نجه نادرين!

۵. نه دانى و بى ئاگايى: جه هل و نه فامى ده رديكى كوشنده يه گه ر پوو ده هه ر كه سيكدا بكات، گه وره ترين هوكارى دوور بوون له شه ريعهت و به رنامه ي خوا، نه فامى يه. بويه هه ميشه قورئان وسوننهت تاكيد له سه ر زانستى شه رعى نه كه نه وه، چونكه زانست پووناكى مؤميكه تاريكى به رپى نه كوتى چال و كه نده لانى ريگا نيشان نه دا. ئينسانيش چه ندى نه فامى يه كهى قول تر بيت، هينده ش نه و كه سه له ئينسان ناچى و وهك دزو جانه وهر، يان وهك ئاژه ليكى برسى پوو له ده رووبرى خوى ئكات، هه موو خه لكيش به چاوى نه و وهك نه و وان، بويه پازيش نابيت، كه كه س ئاموزگارى بكات و پى بليت نه مهت هه له يه و نه بى راسته وه بيت.

۶. به بچووك زانينى گونا هه كان: نه مه ش وهك له پيچشه وه ئاماژه مان پيدا، كه سيك كه نه زانى ده ردى لاشه ي چه ند سه خته، هينده ش خوى پيوه خهريك ناكات تا چاره سه رى بكات، وهك نه و كه سهى كه دكتور پى نه لىت: تو نه خوشيت و پيوستيت به نه شته ر گه رى هه يه، به لام نه و له كه لى شه يتان دا نه به زى و نه لىت: من هه ر چاك نه بم، به لام له پر مردن يه خه ي پى نه گريت و له نيوى نه بات، خو نه گه ر هه ست به به سه ختى

نه خوشيه كه ي بكات، ئەوا گەر ژير بئت زوو چاره سەرى ئەكات و بەرى ئەگرئت نه وهك ته شه نه بكات، گوناھ و سەرپيچى يه كانيش وان، چەندى زانيت و هەستت كرد، كه ئاقيبه تيكي خراپ چاوه پيى ئەكات، ئەو هەر زوو بەرى لى ئەگرئت و دەرمانى حەوت دەر دەى بۆ پەيدا ئەكات، ئەنا هيچ و با لەو لا تره وه چيئت.

۷. رقه بەرى و كه لله رقهى و لووت بەرزى: رقه بەرى و كه لله رقهى پيشه ي زور له ئينسانه كانه، به تاييه ت بى باوه ران، ئەو كاته ي پيغه مبه ر (ﷺ) پوو به پووى بى باوه ران ئەبوويه وه و پيى ئەگوتن، ته و به بكه ن و وەر نه باوه شى ئيسلام، كه چى ئەوان له كه لله رقهى و رقه به رايه تى خويان دا نه ده به زين و نهك باوه ريشيان پيى نه ده هينا، به لگو به كوتك و ئاسن پوو به پووى ئەبنه وه، ئەم كه لله رقهى يه دريژه ي كيشا تا ئاماده ش نه بوو، له سەر مه رگيشا په شيمان ببه وه، وهك ده گيرنه وه كه وا ئەو كاته ي كه ئە بو جه هليان كوشت پيش ئەوه ي بمريت، پيى ان گوت: ئيستا چى ئە لييت؟ ئەو يش گوتى: با موحه ممه د بزاني كه ئيستا ش باوه رم پيى نيه؟!!

ته و به جوړاو جوړه كان

ته و به كاران چوار به شن:

يه كه م: ئەوانه ي كه وا جه ختيان كردوو له سەر ته و به كانيان و پاشگه ز نابنه وه لى و تا دهمرن له سەر ته و به كه يان ئەميينه وه.. ئەمانه ش خاوه نى ده روونى دلنيان (النفس المطمئنة)، چونكه ته و به يه كى ته وا (التوبة النصوحة) يان كردوو.

دووهم: ئەوانه ي كه وا كه جهخت له سەر ته و به كانيان ئەكه ن، به لام جهخته كه يان زور تووندو تۆل نيه و هيئدى جار ان تووشى گوناھ و تاوان و نه زهرو غيبه ت ئەبن ، به لام به رده وام له سەر ئەوه سه ركۆنه ي خويان

ئەكەن ئن مانەش خاوەنى دەروونی سەرکۆنەکار (النفس اللوامة)، خواش سویند بەم چەشنە دەروونە ئەخوات و دەفەرموی: ﴿ وَلَا أُقْسِمُ بِالنَّفْسِ اللّوَامَةِ ﴾ (القیامة: ۲). واتە: سویند ناخۆم بەو نەفسەى كە سەرکۆنەى خۆى ئەكات.

سىئەم: تا ماوهیهك جهخت لهسەر تۆبەکانیان ئەكەن و پاشان بەرەو سەرپێچى و تاوان مل ئەنێنەوهو ئارەزووەكان بەسەریان دا زال ئەبن و کردەوى چاك و خراپ تێكەل ئەكەن. بەلام ماوه ماوه پەشیمان ئەبێتەوهو هەمدیس مل ئەنێتەوه! ئەمانەش جیگەى گومانى چاكى خوان، ئومید هەیه كە خوا لىیان خۆش بێت، وهك خواى گەرە لهبارەیان دەفەرموی: ﴿ وَأَخْرُونَ اعْتَرَفُوا بِذُنُوبِهِمْ خَلَطُوا عَمَلًا صَالِحًا وَآخَرَ سَيِّئًا عَسَى اللَّهُ أَنْ يَتُوبَ عَلَيْهِمْ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴾ (التوبة: ۱۰۲). واتە: كەسانىكى تریش هەن كە دان بە گوناھو هەلەكانیان دا دەنێن، وه کردارى چاك و کردارى خراپیشیا هەیه، ئومیدە كە خوا تەوبەیان لى وەرېگریت، چونكە بە راستى خوا لىخۆشبوو و میهرەبانە.

هەر چەندە هیندی جار چاره نووسی ئەو كەسانە ئەكەوێتە مەترسیه وه، ئەگەر لهسەر ئەم حاله تەوه بمرن، چونكە پێغه مبهەر (ﷺ) دەفەرموی: (إنما الأعمال بالخواتم) واتە: بێگومان كرده وهكان كۆتایی یه كەى وەرئەگیرین.

چوارەم : ماوهیهك لهسەرى بەردهوام ئەبیت كەچی، هەر زوو پاشگەز ئەبیتەوهو ئەكەوێت جارىكى تر هەلناسیتەوه، ئەمەش حالى له هی سىئەم شر ترە، چونكە گومانى چاكى پى نابردى و پەنگە ئاقیبەتیشى شەرو شر بێت، خوا پەنامان بدات. چونكە ئەوانە جلهوى دەروونیان له دەست دەرچوو و ئەوان كەوتوونەتە شوین دەروونەكانیان

وبه دواى دهر وونیکدا ئەکهون که خواهن شه پو فیتنهیه، که خوا باسی ئەکات و دهفه رموی: ﴿إِنَّ النَّفْسَ لَأَمَّارَةٌ بِالسُّوءِ إِلَّا مَا رَحِمَ رَبِّي﴾ (یوسف: ۵۳). واته: دهر وونی ئینسان فه رمان به گونا ه و هله و تاوان ئەدات، مه گهر په روه دگرم به په حم و میهره بانی خوی فریا که وت.

کام تهوبه لای خوا مه به سته؟

هه لبت ئەو کاته ی که خوی گهره باسی تهوبه له گه ل به نده کانی ئەکات مه به سته پی تهوبه یه که که یه کجاری بیته و پوژئی له پوژان بیر له پا شگه ز بوونه وهی نه کات و جهخت له سه ری بکات تا ئە به د. وه ک خوی گهره ناوی ناوه به (التوبة النصوحة)، وه ک له پیشه وه مه رجه کانیشمان باس کردن، خوی گهره پوو له بر وادارن ئەکات و دهفه رموی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا تَوْبُوا إِلَى اللَّهِ تَوْبَةً نَّصُوحًا عَسَىٰ رَبُّكُمْ أَن يُكَفِّرَ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ وَيُدْخِلَكُم جَنَّاتٍ تَجْرِي مِن تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ يَوْمَ لَا يُخْزِي اللَّهُ النَّبِيَّ وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ﴾ (التحریم: ۸). (پیشتر لیک دراوه ته وه) یان پیغه مبه ر (ﷺ) دهفه رموی: (إِنَّ اللَّهَ تَعَالَىٰ يَسُطُّ يَدَهُ بِاللَّيْلِ لِيَتُوبَ مُسِيءَ النَّهَارِ وَيَسُطُّ يَدَهُ بِالنَّهَارِ لِيَتُوبَ مُسِيءَ اللَّيْلِ حَتَّىٰ تَطْلُعَ الشَّمْسُ مِنْ مَغْرِبِهَا) رواه مسلم عن أبي موسى عَبْدَ اللَّهِ بْنِ قَيْسِ الْأَشْعَرِيِّ، ﷺ. واته: بی گومان خوی گهره له شهوا دهستی خوی در یژ ئەکات بو ئە وهی خۆش بیته له گونا هی پوژ و به پوژیش دهستی خوی در یژ ئەکات ب ئەوی خۆش بیته له تاوانی شه و، ئەمه به رده وام ئە بیته تا ئەو کاته ی که خور له خور ئاواوه هه ل دیت.

(حسن البصري رحمه الله) ، دهفه رموی: (التوبة النصوحة) ئە وه یه که ئەو که سه په شیمان بیته وه و قهت جاریکی تر نه گه ریته وه.

(الکلبی رحمه الله) دهفه رموی: بریتی یه له ئیستغفار به زمان و په شیمانی به دل و به لاشه ش ئەمه به له مینیت.

(ابن القیم رحمہ اللہ)، دہفہ رموی: (التوبة النصوحة) سى شت
ئەگریتەوہ:

یەكەم: تىكراى گوناھەكان بە درشت و بە ووردهوہ ئەگریتەوہ.
دووہم: ھەموو ھەول و تەقەلات چر كەیتەوہ، تا پلەى عەزم بوون
لەوہ كە ھەرگیزاو ھەرگیز پوو دە گوناھەكان نەكەیتەوہ. وە ھەرودەك چۆن
لە پىش تەوبە كردن گوناھەكانت لا وەك ھەنگوین شیرین بوو، دواى
تەوبەكان گوناھەكانت لا وەك ژەھرى مار تال و زەقنەمووت وابى.
سىيەم: پچراندنى ھەموو ئەو رىگايانەى كە بەرو تاون و سەرپىچىت
ئەبەن.

كەواتە:

یەكەمیان پەيوەندى بە خودى ئەو گوناھە وەيە كە ئەبى تەوبەى تيا
بكات.

دووہمیان پەيوەندى بە خودى خۆوہ وەيە.

سىيەمیان: پەيوەندى بەو كەسە وەيە كە كە پەشيمانى خۆى لا
دەر ئەبرىت ئەويش خودايە.

دەرمانى تەوبە و رىگە چارەكان

ھەلبەت ھىچ داوو دەرمانىك بۆ نەخۆش كەلكى نىە گەر ئەم داوو
دەرمانە نەبىتە ھۆى بن بر كردنى نەخۆشەيەكە بە تەواوى، ھىچ شتىك رەت
ناكرىتەوہ گەر شتىكى تر دژ بەو بە كار نەھىنرىت. گوناھ و سەرپىچىش
نەخۆشى كوشندن بە بى چەكى تەوبە مەحالە بتوانىت كە پوو بەپرووى
بىتەوہ، ھەموو نەخۆشەيەكەش دەرمان و دەردى خۆى ھەيە، بەلام ئەبى
ئەو دەرمانە بە راستى دەرمان بى و دەرمانى حەوت دەردەى بۆ ئەم لا
بى. بۆ نمونە ھىچ چەكىك دژى شەھوت و ئارەزووہ چەپەلەكان

نابیتته وه، چه کی خو پراگری و نارام گرتن نه بیئت، چونکه ئەو دەرمانه شه رعیانه ی که خوا دایناون چه کوشیکی پۆلایین بو تیک و پیک شکاندن و خاپور کردنی دەرده کوشنده کان.

تهوبه له سهردهمی زیڕینی ئیسلامی دا

۱. تهوبه ی ئەم سی پۆله سه حابه ی که له شه پری ته بووک دوا که وتن: که عبی کوری مالک رضی الله عنه ده فهرموئ: جهنگی ته بووک له مانگی ره جبهی سالی (۹) ی کۆچی پووی دا. پیغه مبه ر (صلی الله علیه و آله) زانی بووی که پۆمه کان به ژماره یه کی زۆره وه به ره و سنووری شام به پری که وتن و به ره و (بلقاو) دین. بۆیه پیغه مبه ر (صلی الله علیه و آله) به خو و به (۳۰) هه زار مواهید به پری که وتن. (که عب) ده لیت: به و خواجه من له هیچ غه زایه کا که پیغه مبه ر (صلی الله علیه و آله) کرد بییتی دوا نه کوتوو وم. ته نها غه زای به در نه بیئت.. له گه ل ئەوه ی که س له سه ر به شدار نه بوونی له غه زای به درا سه رکۆنه نه کراوه.. به لام ئەو کاته ی که پیغه مبه ر (صلی الله علیه و آله) بانگه یشتی گشتی کرد بو جهنگی ته بووک، من هیچ کاتیک له و کاته ئاماده باشت نه بووم بو ئەو جهنگه، وه هیچ کات له و کاته به تواناترو بی نیاز تر نه بووم.. به و خواجه له هیچ جهنگیکا دوو سواری ئاماده نه کردوو ته نها له و جهنگه نه بیئت. ئەم جهنگه ریکه وت بوو له گه ل سات و وه قتی به ر پنینه وه.. پیغه مبه ر (صلی الله علیه و آله) مواهیدیکی زۆری کۆ کرده وه منیش خۆم ئاماده باشی کرد که ره گه لیان بکه وم.. منیش له به ر ئەوه کات و وه قتی به ر پنینه وه بوو.. نیازم لی هیئا که که میک خۆم دوا بخه م و له دوا ییا خۆم ئەگه یه نمه وه سوپا که.! خۆزگه هه ر زوو ره گه لیان که وتبام و ئەو نیازی دوا که وتنم لی نه هیئا با.. چونکه دوا که وتنم که م ته واو دوا ی خستم و له دوا ییا نه متوانی خو بگه ینمه وه ئەوان.. له هه مووی ناخۆشتر ئەوه بوو که له مال ئەهاتمه دهره وه ئەوانه م

ئەبىنى كە دوا كە وتوو ون و بە گەل سوپا كە نە كە وتوون، تەنھا پىرو پەك كە وتەو بى دەسە لاتە كانن، لە مەلاشەو دەو پوو و دل نە خۆشە كان لە نىو شارى مەدینە هات و چۆ ئەكەن و بە شدارى شەپرە كە يان نە كەردووہ .!

پىغەمبەرىش (ﷺ) لە مسەرەوہە هىچ باسى منى نە كەردبوو، تا ئەو دەمەى كە گەيشتە تەبووك، ئىنجا فەرمووى: كوا (كەعبى كورى مالك)؟! يەكئى لە پشتىوانە كانى بەنى (سلمه) گوتى: ئەى پىغەمبەرى خوا (ﷺ) نازىن بە شان و شەوكەوت و جلو بەرگى رىگەى لى گرتووہ كە بىت بە شدارى ئەم جەنگە مان لە گەل بكات! (معاذ بن جبل) يش گوتى: شتىكى زۆر خراپت گوت: بەو خوايە ئەى پىغەمبەرى خوا (ﷺ) لە خىر زياتر هىچ شتىكى ترمان لى نە بىنيوہ . . پىغەمبەر (ﷺ) بى دەنگ بوو.

(كەعب) دەلى: من لەوہيا بووم كە خۆم ھەر چۆنىك بىت بگەينمەوہ سوپا كە . . بەلام ئەوہ بوو كە ھەوالم پى گەيشت كە پىغەمبەر (ﷺ) نىازى گەرانەوہى ھەيە . . زانىم كە تازە كار لە كار ترازاوہ . .

پىغەمبەر (ﷺ) بە خۆو بەلشەكرەكە گەرايەوہ . . پيشەشى وابوو كە ھەر كات لە جەنگدا بگەرابايەوہ ئەھات دوو پركات نوپىزى لە مزگەوت ئەكرد . . ھات و نوپىزەكەى كەردو پاشان دانىشت و خەلكيش لى كۆبوونەوہو ھەموو ئەوانەى كە لە جەنگەكە دوا كەتبووون ئەھاتن و بىانووى خۆيان بو ئەھىنايەوہ، ئەوانەى كە وەك من دوا كەتبوون ژمارەيان لە ھەشتا كەس ئەدا . . پىغەمبەرىش (ﷺ) بىانوويە كانىانى لى وەر ئەگرتن و بەيەت يانى لى وەر ئەگرتن و لى يان خۆش ئەبوو . . منيش چووم و سەلامم لى كەرد، پىغەمبەر (ﷺ) زەردەخەنەيەكى توورپاوى نواند، پاشان پىمى گوت: وەرە، ھاتم و لە بەردەمى دانىشت . . پىمى گوت: كەعب بو دوا كەوتى؟ منيش گوتم ئەى پىغەمبەرى خوا، بەو خوايە گەر ئىستا بىانوويكى درۆت بو

بهینمه وه ئەزانم لیم رازی ئەبیت و وهك ئەو خهلكه بهرپى ئەكهوم.. بهو
 خوايه من هيچ بيانويكى شهريعيم نهبووه كه دوا كهوتوووم. بهو خوايه هيچ
 كاتيک وهك ئیستا له شوون توانا نهبوووم.. هيچ كهسيكيش له من زياتر
 لهو پۆژه ئاماده باشت نهبووه بۆ ئەم شهپه، تهنه ئەوهی كه منى دوا
 خست باخچه كه م بوو. ! پیغه مبهەر (ﷺ) فهرمووی: بهلى راست ئەكهیت،
 ئەزانم كه راست پى گوتم، بهلام ههلسه برپوه مالى خۆت چاوه رپى به كه
 بزانی خوا بيانوو كه ت لى وهر ئەگریت یان نا؟! ! ئەلى منیش ههلسامه وهو
 له مزگهوت دهرچووم، هیندی له پیاوانى (بنى سلمة) به دوام داهاتن و
 گوتیان: بهو خوايه ئیمه ئەوه نابین كه تۆ هيچ تاوانیكت كردبیت.. بهلام
 ئەتوانى كه وهك ئەوانه ی پیشه تۆ ئەهاتن و بيانويكى درۆینه یان بۆ
 پیغه مبهەر (ﷺ) ئەهینایه وه و ئەویش لى وهر ئەگرتن و بهرپیانى ئەکرد، گه
 ئەوهت بگردایه ئیستا لیت خۆش ئەبوو!! (كه عب) ئەلیت: بهو خوايه
 هینده یان به گویم چپاند، تا خهريك بوو پاشگه ز بيمه وهو بچم بيانويچكى
 درۆى بۆ بهینمه وه تا لیم خۆش بیت. ! ئەلى پاشان گوتم: ئایا ئەو قسه ی
 منى به كهسى تر گوتوو؟ گوتیان بهلى: گوتم: كىیه؟ گوتیان: (مرارة بن
 ربيعة العامري) و (هلال بن أمية الواقفي) ئەلى ئەم دوو كهسه ئەزانم
 كه سانیک بوون كه به شداری شهپى به دریان کردوو وه شایه تی پیاو چاکیان
 بۆ ئەدهم.. ئەلى چه ند پۆژیکى پى چوو، پیغه مبهەر (ﷺ) برپارى دا كه نا
 بیت كهس له یارانى پیغه مبهەر (ﷺ) له گه لمانا بدویت! ئەلى خهلكى له
 هه موو لایه كه وه لیمان دوور كهوتنه وه.. تا هه موو دونیامان لى ویک
 هاته وه.. بهم چه شنه په نجا شه و ماینه وه.. هه ر دوو هاوړیکه ی ترم له مال
 دانیشتبوون و له گریان زياتر هيچى تر به شیان نهبوو.. بهلام من ئەهامه
 دهره وه به زۆر خۆم تیکه لى خه لك ئەکرد و ئەچوومه مزگهوت و نوێژم

ئەکرد که چی کهس نهیئەدواندم و قسەى له گەل ئەکردم! که ئەچووم بۆ
 مزگەوت ئەم بینىی که پیغەمبەر (ﷺ) له دواى نوێژ له گەل خەلکى دا
 ئەنیشی.. له دلى خۆما ئەمگوت: ئایا که سەلام ئەکەم پیغەمبەر (ﷺ)
 دەمى ئەجولیتەوه یان نا؟ پاشان ئەچووم، له تەنیشت ئەو نوێژم ئەکرد،
 به تیکە چاویکیش ئەمروانیه پیغەمبەر (ﷺ)، ئەمبینى که ئەو کاتەى چاوم
 تى نى یه ئەو چاوم ئەداتى، کاتى که که چاوى تى ئەکەم، چاوى خوى
 دا ئەنیتەوه..! له حالەتیکى زۆر ناخۆش بووم.. خەلکى تیکرا پوو گرژ و
 تتورە بوون لیمان.. تا رۆژیک چوومه لای (أبي قتادة) که کورە مامم بوو
 خۆشه و یستترى که سیش بوو لام.. سەلامم کردو که چی به و خوایه وه لأمکى
 نه دامه وه! پیم گوت: ئەى (أبا قتادة) سویندت ئەدەم به خوا تو ئەزانى که
 من خواو پیغەمبەرم خۆش ناویت؟ ئەلى بى دەنگ بوو، ئەلى دیسانه وه تا
 سى جارن ئەوهم لى دوویات کردەوه.. ئەلى له دواىیا گوتى: خواو
 پیغەمبەرى خوا باشتر ئەزانن! ئەلى منیش چاوم پرى ئاو بوو.. وام
 ئەزانى که دیواریکم به سەر دا به ربۆتەوه.. لهو حالەتە دا بووم و چوومه
 بازارى مەدینه، پیاویکی (نبط) یم بینى له ئەهلى شام، ئەهات و ئەچوو
 ئەیگوت: کى (که عبى کورى مالک) م پى نیشان ئەدات؟ خەلکى ئاماژەیان
 به من داو هاتە لام و نامەیه کى پى دام، بینیم که له لایەن (پادشا غسان)
 نووسراوه، که خویندمه وه نووسیبووى: پیمان گەیشتوووه که برداره کهت
 لیت زویر بووهو دلى شکاندوویت.. خوا بى هیوات ناکات، بفهرموو لای
 ئیمه، ئیمه ریزت لى ئەگرین و قەدرت ئەگرین.. ئەلى منیش گوتم: ئەوهش
 به لایه کى تره هاتۆته پيشم.. یه کسەر نامەکه یم پىچانده وه و خستمه نیو
 ئاگردانه وه سووتاندم.. بهم چه شنه مامه وه تاکو گەشته په نجاو چوار
 شه و هیندەم زانى که نوینه ریک له لایەن پیغەمبەرى خواوه هات و گوتى:

پيڻغه مبهەر (ﷺ) فه رمانت پي ٽه کات که له ژنه که ت دور که ويته وه! ټه ټي
 منيش گوتم: ته لاقى بدهم يان چي؟! ټه ويش گوتى: نا ته نها لى ټي
 دور که ويته وه! ټه ټي هه مان داواى له دوو هاوړيکه ي ترما کرد بوو.. ټه ټي:
 منيش به خيزانه که مم گوت: بچووه مالى باوکت تا بزانيں خوا چي ټه کات..
 ټه ټي: خيزانى (هلال بن امية) هاته خزمه ت پيڻغه مبهەر (ﷺ) گوتى: ټه ي
 پيڻغه مبهرى خوا (هلال) پياويکى به ته مه نه، که سى نى يه که خزمه تى
 بکات.. ټا يا له دلّت گرانه که خزمه تى بکه م؟ ټه ټي پيڻغه مبهرى خواش (ﷺ)
 فه رموى: نه خير، بچو خزمه تى بکه، به لام لى نزيك نه که ويته وه. ټه ټي
 ټه ويش گوتى: به خوا (هلال) له و روژده ي که دورت خستونه ته وه هيچ
 جووله ي نه ماوه و هه موو شتيکى بوته گريان، (که عب) ټه ټي: هيڼدى
 که س هاتنه لام و گوتيان با خيزانت هه مان داوا له پيڻغه مبهەر (ﷺ) بکات،
 بو تو باشتره که خيزانت لى ت دور نه که ويته وه.. منيش ټه مگوت: من چي
 ټه زانم کى ټه ټي که پيڻغه مبهەر (ﷺ) رازى ټه بيت يان نا. ټه ټي به م چه شنه
 ده شه و بى خيزان مامه وه، به يانى يه که ي په نجا شهوى ته واو کرد بو
 نويزى به يانى له خه و هه لسام .. گويم لى بوو به هه موو دهنگيکه وه هاوار
 ټه کرى و ټه گوتريت: ټه ي (که عبى کورى مالک) مزده ت لى بيت .. ټه ټي
 منيش سوژده يه کم برد هه ستم کرد که رزگاريم بووه! ټه ټي پيڻغه مبهەر (ﷺ)
 به يانى کرد که خوا ته و به ي لى قه بوول کردووين و بيانووه کانين لى
 وه رگرتووين.. ټه ټي منيش بو نويزى به يانى زور به په له چوومه مزگه وت ..
 بينيم که خه لکى له هه موو لايه که وه دى و مزده مان پى ټه دهن و
 پيروزبايمان لى ټه که ن، ټه ټي: له پيشه من هه ردوو هاوړيچکه ي ترم هه
 زوو چووبوونه مزگه وت.. که نزيك مزگه وت بوومه وه پياويک به سوار هات
 پيشوازيم و به دهنگيکى زور به رز هاوارى ټه کرد و که ليم نزيك بوويه وه

مژدهی پی دام ، منیش له خوشیان عهباکهی خۆم بۆ له شان خستهوهو
خسته سهر شانی ئهوهو بهو مژدهیهی که پیی دام، بهو خوايه من لهو
عهبايهی که پیشکهشم کرد ئهوهی خۆشم زیاترم نهبوو! ئهلی که له
مزگهوت نزیک بوومهوه، بینیم که خهکی له ههموو لایهکهوه بهرهو پیرم
دین و مژدهم پی ئهدهن بوهی که خوا تهوبهکهی لی قهبوول کردوو وم. که
چوومه ژورهوه له مزگهوت ، بینیم کهوا پیغهمبهر (ﷺ) له مزگهوت
دانیشتوو و خهکیش له دهروو بهریهوه ئاپورهیان داوه.. ئهلی (طلحة بن
عبید الله) م بینیم به گورگه لۆقه بهرهو پیرم هات و تۆقهی لهگهڵ کردم و
مژدهی پی دام .. (که عب) ئهلی: بهو خوايه یهک کهس له کۆچهرهکان
بهروه پیرم نههات (طلحة) نهبیّت! بهو خوايه ئهوهی (طلحة) قهت له
بیر ناکه م. ئهلی: که پیغهمبهر (ﷺ) م بینی وهک مانگی چوارده له خوشیان
ئهبریقایهوه.. فهرمووی: مژدهت لی بیّت له پۆژیکا که قهت نهتبینیوه له م
پۆژهوهی که له دایک بوویت.. ئهلی گوتم: ئه م مژدهیه له تۆوهیه یان له
لایه ن خواوه؟ پیغهمبهریش (ﷺ) فهرمووی: بهلکو له لایه ن خواوه یه.
ئهوه تا خواي گهوره دهفهرموی: ﴿ لَقَدْ تَابَ اللَّهُ عَلَى النَّبِيِّ وَالْمُهَاجِرِينَ
وَالْأَنْصَارِ الَّذِينَ اتَّبَعُوهُ فِي سَاعَةِ الْعُسْرَةِ مِنْ بَعْدِ مَا كَادَ يَزِيغُ قُلُوبَ فَرِيقٍ مِنْهُمْ ثُمَّ
تَابَ عَلَيْهِمْ إِنَّهُ بِهِمْ رَؤُوفٌ رَحِيمٌ * وَعَلَى الثَّلَاثَةِ الَّذِينَ خَلْفُوا حَتَّى إِذَا ضَاقَتْ
عَلَيْهِمُ الْأَرْضُ بِمَا رَحُبَتْ وَضَاقَتْ عَلَيْهِمْ أَنْفُسُهُمْ وَظَنُّوا أَنْ لَا مَلْجَأَ مِنَ اللَّهِ إِلَّا
إِلَيْهِ ثُمَّ تَابَ عَلَيْهِمْ لِيَتُوبُوا إِنَّ اللَّهَ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ ﴾ (التوبة: ١١٨)

ئهلی منیش گوتم: له خوشی ئهوه مژدهیه ئهوه منیش ههموو مالی خۆم
کرده (صدقة) له پیناو خواو پیغهمبهرهکهی دا. ئهلی: پیغهمبهریش (ﷺ)
فهرمووی: هیندی له مالی خۆت بگێرهوه ئهوه بۆ تۆ چاکتره. (که عب)
ئهلی: ئه مه سهرهنجامی راست گوییم بوون بۆیه ئاوا خواي گهوره تهوبهی

لی وهرگتم و پیغمبریش (ﷺ) له گه لم نأشت بوویه وه، به و خواجه له م
پوژده وهی که له مانای (صدق) حالی بوومه له سایه ی ئەم پوژده وه، قهت
به زمانم دا نه هاتوو ه که درۆ بکه م..! (رواه مسلم)

۲. ئەو ئافره ته ی که خۆی هات گوناھی خۆی لای پیغه مبه ر (ﷺ) درکاند:
له (عِمْرَانُ بْنُ الْحُصَيْنِ الْخُزَاعِيُّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) ده گیرنه وه ده فهرمووی:
ئافره تیکی (جهینی) که زینای کردبوو هاته خزمهت پیغه مبه ر (ﷺ) و
پی ی گوت: ئە ی پیغه مبه ری خوا (ﷺ) من حه ددم که وتۆته سهر، تکایه لی م
ده ربکه ! پیغه مبه ریش (ﷺ) نارديه وه لای که س و کاری پی ی فهرموون:
که ی منداله که ی بوو بیهیننه وه لام! ئە ویش وای کرد و چۆ وه تا منداله که ی
بوو، هاته وه خزمهت پیغه مبه ر (ﷺ) گوتی: ئە وه تا ئە ی پیغه مبه ری خوا (ﷺ)
ئە وه منداله که شم بوو، زووکه ده مه وی پاک بمه وه حه ددم لی دهر بکه !
پیغه مبه ریش (ﷺ) فهرمووی: منداله که ت پیویستی به شیره، که ی له ششر
برایه وه، ئینجا وهره وه، ئافره ته پوژیشته و پاشماوویه ک به خوو به
منداله که ی هاتنه خزمهت پیغه مبه ر (ﷺ) و له ته نانیکیش به ده ست
منداله که وه بوو، ئافره ته که گوتی: ئە وه تا ئە ی پیغه مبه ری خوا منداله که م
به پی ی خۆی ئە پروات و ئە شتوانی به دهستی خۆی خواردن بو ده می
به ری، هاتووم ئە مجاره حه ددم لی دهر بکه یت! ئینجا پیغه مبه ر (ﷺ)
فه رمانی دا که جله کانی تووند بکه ن و به رده بارانی بکه ن! به رده بارانیان
کردو وه فاتی کرد، ئینجا پیغه مبه ر (ﷺ) نوژی له سهر کرد! عومره گوتی:
ئە وه نوژی له سهر ده که یت ئە ی پیغه مبه ری خوا (ﷺ) له کاتی کدا که ئە و
زینای کردبوو؟! پیغه مبه ریش (ﷺ) فهرمووی: لَقَدْ تَابَتْ تَوْبَةً لَوْ قُسِمَتْ بَيْنَ
سَبْعِينَ مِنْ أَهْلِ الْمَدِينَةِ لَوْسَعَتْهُمْ وَهَلْ وَجَدْتَ أَفْضَلَ مِنْ أَنْ جَادَتْ بِنَفْسِهَا لِلَّهِ عَزَّ
وَجَلَّ؟. واته: (به خوا) ئە و تۆبه یه کی وای کردوو ه گهر به سهر حه وتا

کهس له ئەهلی مه‌دینه‌ی دابه‌ش بکه‌یت، به‌شیان ئەکات، ئایا نابینی که
چه‌ند سوور بوو له گه‌ل خوا؟.

۳. پیاویک سه‌د که‌سی کوشت که‌چی خوا لی‌ی خو‌ش بوو!

له (أبي سعيد سعد بن مالك بن سنان الخُدريّ رضي الله عنه) ده‌گی‌رنه‌وه: که پیغه‌مبه‌ر (ﷺ)
(ده‌فه‌رموی: کاتی خو‌ی له پی‌ش ئیوه پیاویک هه‌بوو، نه‌وه‌دو نو که‌سی
کوشتبوو، پرسیا‌ری له زان‌ترین که‌سی سه‌ر زه‌وی کرد، نار‌دیان بو‌ لای
گۆشه‌ نشینیک، هاته‌ لای و پی‌ی گوت: من نه‌وه‌دو نو که‌سم کوشتووه، ئایا
ئه‌گه‌ر ته‌وبه‌ بکه‌م خوا لبم وهر ئه‌گری‌ت؟ ئه‌ویش پی‌ی نه‌گوت: نه‌خیر!
پیاوه‌که‌ش تووره‌ بوو و سه‌ده‌مین که‌سی به‌و ته‌واو کرد! پاشان پرسیا‌ری
کرد که‌ کی‌ زان‌ترینی سه‌ر زه‌وی یه‌؟ ئه‌مجاره‌ نار‌دیانه‌ لای پیاویکی زانا،
چووه‌ لای و پی‌ی گوت: من سه‌د که‌سم کوشتووه، ئایا بۆم هه‌یه‌ ته‌وبه‌
بکه‌م؟ ئه‌ویش گوتی: به‌لی! برۆ فلانه‌ زه‌وی، له‌وی خه‌لکه‌که‌ی خواناسن
خوا ئه‌په‌رستن، بچۆ له‌ گه‌ل ئه‌وان خه‌ریکی خوا په‌رستی به‌و مه‌گه‌رپوه
سه‌ر زه‌وی خو‌ت، چونکه‌ زه‌ویه‌کی بی‌ خیرو خراپه‌! ئه‌ویش رۆیشت تا
نیوه‌ی ریگای بریو له‌ نیوه‌یا گیانی داو مرد! فریشته‌کانی په‌حمه‌ت و سزا
ئه‌که‌ونه‌ ناکوکی له‌ گه‌ل یه‌کتر، فریشته‌ی په‌حمه‌ت ئه‌لیت ئه‌و هاتووه‌و
ته‌وبه‌ی کردووه‌ بو‌ لای خوا گه‌راوه‌ته‌وه‌، فریشته‌ی سزاش ئه‌لیت: ئه‌م
پیاوه‌ هیچ کرده‌وه‌یه‌کی چاکی نه‌بووه‌.. فریشته‌یه‌ک له‌ سه‌ر شیوه‌ی
ئاده‌می دیته‌ لایان و حوکم له‌ نیوانیان ئه‌دات و ئه‌لیت: نیوان هه‌ردوو
زه‌یه‌که‌ بپیون، سه‌رنج ده‌ن و بزائن له‌ کام زه‌ی نزیکتره‌، ئه‌وه‌ به‌ره‌و ئه‌و
نزیکه‌، ئه‌وانیش نیوان زه‌ویه‌که‌یان پیوا، سه‌رنجیاندا که‌ ئه‌و له‌ زه‌وی یه‌
نزیکتره‌ که‌ فریشته‌ی په‌حمه‌ت ئه‌یویست بو‌ ئه‌و شوینی حسیب بکات)
متفق علیه‌.

۴. خوا باران بۆ پیاو خراپ نابارینی:

ده گيڭر نه وه كه له سه رده مي موسا پيغه مبه ر (ﷺ) پوژيک خوا بارانی نه ئه باراند، موساش به گه له که ی راگه یان، با پیکه وه نوژی بارانه بکه یین، تاکو به ره حمی خوی لوتف کات و بارانمان بۆ ببارینیّت. ئه وانیش ده ستیان کرد به نوژی کردن، خوی گه وره به موسای فهرموو: ئه ی موسا ئیوه پیاو خراپیکتان له ناو دایه، برۆن ئه و پیاو خراپه له شاری ده رکه ن، ئه و ده م یارمه تیتان ئه ده م و بارانتان بۆ دائه به زینم، موساش بانگی راهیشت برۆن به دوی ئه م پیاوه دا بگه رین و له شار ده ری بکه، چونکه ئو به ره پهرچ بووه له ریگای باراندا! ئه وانیش به نیو هه موو شاردا بلاو بوونه وه و به دوی کابرا ئه گه ران تا ده ری که ن، به لام بی هوده بوو و کابرایان نه بینیه وه، هه مدیس موسا و گه له که ی ده ستیان کرده وه به نوژی بارانه، له نیو نوژی بوون، خوی گه وره بارانی باراند! موسا پرووی ده خوا کردو فهرمووی: ئه ی خوی گه وره تو برانت نه باراند چونکه ئیمه پیاو خراپیکمان له نیوان بوو، که چی گه راین و پیاو خراپه که شمان نه بینیه وه که چی توش بارانت باراند! خوی گه وره فهرمووی: ئه ی موسا ئه و کاته ی که تو و گه له که ت به دوی کابرا دا ئه گه ران، له و نیوه نده ئه و ته و به ی کردو په شیمان بوویه وه، بۆیه منیش بارانم بۆ داباراندن! موساش فهرمووی: ده ئه ی خودایه، ئه م پیاوه مان پی نیشان بده، خوی گه وره فهرمووی: ئه ی موسا، کاتی که ئه م پیاوه خه ریکی به دکاری بوو، من ئابرووم نه برد، ئیستا که تۆ به ی کردووه چۆن ئاشکرای ئه که م و ئابرووی ئه به م؟! .